

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປື້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປື້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 3,4
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 3, 4
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 5, 6
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 5, 6
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 7, 8
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 7, 8
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ບົດຮຽນທີ 1

ອາດາມແລະເອວາ "ຕົວເອງ"

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະກຳນ 3

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ປະຖົມມະກຳນ 2:4-3:24

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມພິນາດເກີດຂຶ້ນກໍຕໍ່ເມື່ອມະນຸດປະຕິເສດຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ສອນໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງເວລາຢູ່ໃນໂລກນີ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວາ: ພວກເຮົາຈະກະວົນກະວາຍຊອກຫາສິ່ງຂອງ ແທນທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າບໍ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເລືອກຂອງອາດາມແລະເອວາວ່າຈະດຳເນີນຕາມຄວາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ຫລືວ່າຈະດຳເນີນຕາມໃຈຕົວເອງ

ຄຳນຳ

ທ່ານເຄີຍຕົກຢູ່ໃນສະພາບການຢ່າງນີ້ຫລືບໍ? ຄວາມກ້າວໜ້າກຳລັງກ້າວຂຶ້ນໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດ ແຕ່ແລ້ວທັນທີທັນໃດນັ້ນ ສະພາບການກໍຫັນປ່ຽນໄປເປັນການລົ້ມລະລາຍ ພາດຫວັງຢ່າງຍັບເຍີນ. ທ່ານກຳລັງເດີນຢູ່ເທິງຈອມໂລກ ແລະແລ້ວທ່ານກໍກັບມາເດີນຢູ່ໃຕ້ໂລກຄືຕ່ຳກວ່າຕົວທ່ານເອງ.

ນີ້ຄືການເກີດຂຶ້ນແກ່ອາດາມແລະເອວາ. ໃນປະຖົມມະກຳນບົດທີ 2 ຕອນສຸດທ້າຍ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມແບບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າແລະມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງຜູ້ສູງສຸດຂອງໂລກ. ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມພໍໃຈຫລາຍໃນຄວາມສັມພັນຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະການຈັດຕຽມຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ.

ກົງກັນຂ້າມ, ໃນປະຖົມມະກຳນ ບົດທີ 3 ອາດາມແລະເອວາ ໄດ້ພາກັນເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງພັງທະລາຍລົງ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາກັນໄປລີ້ຢູ່ຫລັງພູມໄມ້, ບໍ່ກ້າອອກມາພົບກັບພຣະເຈົ້າເລີຍ. ຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ໝົດໄປແລ້ວ. ສາຍສັມພັນແຕ່ກ່ອນເຄີຍສັດຊື່ຕໍ່ກັນ ແຕ່ດຽວນີ້ໄດ້ກາຍເປັນການບໍ່ໄວ້ໃຈກັນແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກສວນເອເດນຂອງພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງເກີດ? ຜູ້ຂຽນພຣະຄຳສຳລັບໄດ້ຕອບຄຳຖາມໂດຍອະທິບາຍໃນປະຖົມມະກຳນບົດທີ 3 ວ່າ ອາດາມແລະເອວາບໍ່ຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນການດຳເນີນຊີວິດໃນສວນເອເດນ.

ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາຮ່ວມກັນ ໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ, ແລະໃນການນຳເອົາຄວາມບາບເຂົ້າມາສູ່ໂລກນີ້.

1. ການກະທຳ: (ປະຖົມມະກຳນ 3:1-6)

ປະຖົມມະກຳນ ບົດ 3 ໄດ້ເປີດຂຶ້ນດ້ວຍການເລີ່ມຕົ້ນການປາກົດການຂອງ " ງ " (ຂໍ້ 1). ງເປັນສັດ

ຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະກໍເປັນສັດທີ່ສລາດກວ່າບັນດາສັດທັງຫລາຍ. ບາງທີອາດຈະເປັນເພາະວ່າເປັນ ຄັ້ງທໍາອິດ ທີ່ເອວາໄດ້ຍິນສັດເວົ້າກັບລາວ. ພາຍຫລັງມາຈຶ່ງຮູ້ໄດ້ວ່າ ກູແມ່ນຕົວແທນຂອງ "ຊາຕານ" ຊຶ່ງປາກົດຢູ່ໃນ ພຣະນິມິດ 12:9.

ການຫລອກລວງທັງໝົດທີ່ຜ່ານມາແມ່ນມານຊາຕານເປັນຜູ້ຢູ່ທາງຫລັງ. ອາດາມແລະເອວາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຕິຕຽນຜູ້ໃດໄດ້ ເພາະເປັນການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ. ພວກເຂົາເຈົ້າສູນເສັຍທຸກຢ່າງ ທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້.

ຄວາມບາບກໍມີບາດກ້າວຂອງມັນເອງ. ບາດກ້າວທີ່ນຶ່ງຄືການບໍ່ເຊື່ອຟັງ. (ຢາກຮູ້, ຢາກເຫັນ, ຢາກເຮັດ, ຢາກທໍາ.....) ຊາຕານໄດ້ເວົ້າກັບເອວາໂດຍຜ່ານກູ. (ປຖກ. 3:1) ຕາມທີ່ຈິງແລ້ວສັດຈະ ເວົ້າບໍ່ໄດ້. ຊາຕານໃຊ້ຢ່າງນີ້ເພື່ອຫລອກລວງການຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຂອງພວກເຂົາ.

ຊາຕານໄດ້ປ່ອຍຄວາມສົງສັຍເຂົ້າໃສ່ເອວາໂດຍໃຊ້ຄໍາທີ່ວ່າ "ເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍແທ້ດອກ" (3:4) "ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ດີວ່າ ຖ້າເຈົ້າກິນຜົນໄມ້ນີ້ຢາມໃດຕາຂອງເຈົ້າຈະສວ່າງຂຶ້ນ ແລ້ວເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນ ພຣະເຈົ້າ ຄືສໍານົກໃນຄວາມດີແລະຊົ່ວ" (3:5) ດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ຢາກດີ ຢາກເດັ່ນ, ເອວາກໍໄດ້ ຕັດສິນໃຈເຊື່ອຄວາມຂອງມານ ແລະແລ້ວກໍເລີຍລົງມືກະທໍາ ຄືກິນຜົນໄມ້ນັ້ນແລະກໍຍິນໃຫ້ ອາດາມກິນນໍາ. (3:6)

2. ການຮັບຜິດຊອບ: (ປະຖົມມະການ 3:7-13)

ການກະທໍາທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງອາດາມແລະເອວາ ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງປ່ຽນແປງໄປ. ຄວາມບາບ ໄດ້ເຂົ້າມາປົກຄຸມພວກເຂົາແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກລະອາຍຕໍ່ກັນເລີຍ. (ປຖກ.2:25) ຫລັງຈາກຕົກ ຢູ່ໃນຄວາມບາບແລ້ວ ຕາຂອງພວກເຂົາກໍສວ່າງຂຶ້ນ ຈຶ່ງສໍານົກວ່າພວກຕົນເປືອຍກາຍຢູ່ ກໍພາກັນເອົາໃບໄມ້ ມາຫຍິບເປັນເຄື່ອງປົກປິດຮ່າງກາຍໄວ້. (3:7)

ຮ້າຍແຮງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມສັມພັນທີ່ເຄີຍດີກໍຂາດສະບັ້ນລົງ. ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບກໍ ບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ. ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຫລົບຫລີກຈາກພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຈົ້າພາກັນຍ້ານກົວແມ້ກະທັ້ງ ຜູ້ທີ່ຊົງສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນມາ. ພວກເຂົາເຈົ້າພາກັນຍ້ານກົວຄວາມຈິງ.

ເມື່ອມາເຖິງຈຸດນີ້ແລ້ວ ການຊັດທອດຈາກຄວາມຈິງຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ, ຈະເຫັນໄດ້ຈາກການຕອບຄໍາຖາມ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ອາດາມປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການກະທໍາຄັ້ງນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງໂຍນຄວາມຜິດໄປໃຫ້ເອ ວາ, ເພິ່ນຊື່ນ້ວມືໃສ່ເອວາແລະເວົ້າວ່າ : "ຜູ້ຍິງທີ່ທ່ານມອບໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ ສິ່ງໝາກໄມ້ໃຫ້ ຂ້າພຣະອົງ, ຂ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງຮັບປະທານ" (3:12) ສ່ວນເອວາກໍປະຕິເສດການກະທໍາຂອງຕົນເອງເຊັ່ນກັນ ບໍ່ຍອມຮັບຜິດ ຊອບຢ່າງໃດເລີຍ. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວຫາກູ ແລະເວົ້າວ່າ: "ກູເປັນຜູ້ລ້ວງຂ້າພຣະອົງ, ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງກິນໝາກໄມ້ ນັ້ນ." (3:13)

ພຣະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບການແກ້ຕົວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະໄດ້ກ່າວບົດລົງໂທດຢ່າງໜັກແກ່ພວກ ເຂົາທັງສອງ.

3. ຜົນທີ່ຕາມມາ: (ປະຖົມມະການ 3:14-17)

ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນເວລາອາດາມແລະເອວາຍອມຈຳນົນຕໍ່ການທົດລອງແລະຕົກຢູ່ໃນຄວາມບາບ ?

(1) ຜົນທີ່ຕາມມາໂດຍສ່ວນຕົວ. ຄວາມບາບໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຮູ້ສຶກຍອມຈຳນົນ (3:7) ອາດາມແລະເອວາຮູ້ຕົວຕົວວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳຜິດ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍແຜນການອັນດີງາມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ມຢາມພວກເຂົາເຈົ້າທຸກໆວັນ. (2) ຜົນທີ່ຕາມມາຂອງຊາຕານ. (3:14-16) ຊາຕານເຂົ້າໃຈວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບຊັບຊ້ອນຊະນະແລ້ວ. ຊາຕານອາດຈະໄດ້ຊັບຊະນະເໝືອນມະນຸດ ແຕ່ບໍ່ອາດສາມາດເອົາຊະນະແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດຊາຕານຢ່າງໜັກ ຄື: ຕ້ອງເອົາທ້ອງລີເລືອໄປຕາມດິນ, ພົງພັນຂອງຍິງຈະຢຽບຫົວເຈົ້າໃຫ້ແຫລກ, ກິນດິນເປັນອາຫານ. (3) ຜົນທີ່ຕາມມາຂອງມະນຸດທົ່ວໄປ. ເອວາຫລືຜູ້ຍິງທົ່ວໄປ (3:16)ຈະຕ້ອງມີລູກ, ຖືພາ. ອາດາມຫລືຜູ້ຊາຍທົ່ວໄປ (3:17-19) ຕ້ອງທຳງານໜັກຫາລ້ຽງຄອບຄົວ.

ການຕັດສິນສຸດທ້າຍນີ້ ແມ່ນການຕັດສິນລວມ ຄືພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ອອກຈາກສວນເອເດນ (3:20) ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ນັ້ນອີກ.

ການທີ່ອາດາມແລະເອວາບໍ່ຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ສາຍສັມພັນຣະຫວ່າງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າຂາດສະບັ້ນລົງໂດຍຕລອດໄປເປັນນິດ. ເມື່ອອາດາມກະທຳຜິດຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈຳເປັນຕ້ອງມີອາດາມຜູ້ໃໝ່(ພຣະຄຣິດ)ເພື່ອຈະແກ້ໄຂຫລືວ່າລົບລ້າງການກະທຳຕ່າງໆຂອງອາດາມຜູ້ເກົ່າ. ໂປໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ 1ໂກຣິນໂທ15:22 "ເພາະວ່າທຸກຄົນຕ້ອງຕາຍເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະກັບໄດ້ຊີວິດກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ."

ຄວາມຫມາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ປວັດພື້ນຖານຂອງພຣະຄັມພີ ໄດ້ເຕືອນໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຈິງໃນທຸກວັນນີ້. ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍປະຖົມມະການບົດທີ 3 ແມ່ນເຕືອນພວກເຮົາວ່າການລໍ່ລວງຕ່າງໆຈະຕ້ອງນຳພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມບາບ.ເຮືອງລາວຄວາມເປັນມາທີ່ເກີດແກ່ອາດາມແລະເອວາ ແມ່ນເກີດແກ່ພວກເຮົາເໝືອນກັນ. ເຮົາຕ້ອງຕັດສິນໃຈເອົາເອງວ່າຈະຕາມໃຈຕົວເອງ ຫລືວ່າຈະເຊື່ອຟັງດຳເນີນຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນອີກເຮືອງລາວກໍຍັງບອກພວກເຮົາອີກວ່າການຫລອກລວງເຍົາຍວນກໍມີຫລາຍວິທີທີ່ຊາຕານຈະໃຊ້ກັບພວກເຮົາ. ຢ່າລືມວ່າ ຖ້າຫາກຕັດສິນທຳສິ່ງໃດລົງໄປແລ້ວ ຕົວເຮົາເອງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະຊີ້ມືໃສ່ໃຜຜູ້ນຶ່ງໄດ້. ສຸດທ້າຍ ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະຄຸນອັນຫລາຍເຫລືອລື້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະຊົງຂັບໄລ່ພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ອອກຈາກສວນເອເດນກໍຕາມ ພຣະອົງກໍຍັງຊົງມີແຜນຕໍ່ພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່. ພຣະອົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຊັບຊະນະຢ່າງແນ່ນອນ.

ຄຳຖາມ:

1. ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ກັນດານທີ່ສຸດຖ້າພວກເຮົາຫາກບໍ່ຮູ້ຈັກໄຈ້ແຍກຣະຫວ່າງການລໍ່ລວງແລະຄວາມບາບ?
2. ທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພະຍາມານເຂົ້າມາຫາເອວາ ໃນຮູບຮ່າງຂອງສັດ "ລູ" ?
3. ແມ່ນຫຍັງທີ່ຄ້າຍຄືກັນຣະຫວ່າງແຜນການຂອງມານຊາຕານທີ່ຫລອກລວງອາດາມແລະເອວາ ແລະມານຊາຕານທີ່ຫລອກລວງທ່ານ?

4. ພວກເຮົາຄວນຈະຖິ້ມໂທດໃສ່ໃຜ ເມື່ອພວກເຮົາຫາກັດສິນໃຈຜິດ? ແລະຖ້າພວກເຮົາຫາກເຮັດຜິດ
ບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ?
5. ຜົນທີ່ຕາມມາມີຫຍັງແດ່, ຖ້າມະນຸດຫາກກະທຳບາບ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 2

ກາອິນແລະອາເບນ: "ໃຜຫ່ວງໃຜ?"

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 4:1-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ ບົດທີ 4

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມະນຸດທຸກຄົນປາຖນາຢາກມີຄວາມສັມພັນຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນກັບມະນຸດດ້ວຍກັນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວາ: ມີຫລາຍທາງທີ່ພວກເຮົາຫາວິທີທາງເພື່ອທຳລາຍຄວາມສັມພັນຕໍ່ເພື່ອນ ມະນຸດດ້ວຍກັນ ແທນທີ່ຈະເປັນຫ່ວງເປັນໃຍຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຂຍາຍຕາມຳນາງໃນຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນ ໃຍ ຕໍ່ຜູ້ອື່ນ, ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົານຳ.

ຄຳນຳ

ບໍ່ມີບ່ອນໃດທີ່ຈະໃຫ້ປະສົບການແກ່ຊີວິດເທົ່າກັບຄອບຄົວ. ທຸກໆຄົນທີ່ເກີດມາຈະມີແນວຄິດວ່າເມື່ອ ເວລາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາແລ້ວຈະຕ້ອງມີຄອບຄົວ ມີບ້ານເປັນຂອງຕົວເອງ. ພວກເຮົາຊອກສແວງຫາຄູ່ຄອງທີ່ ຖືກໃຈ ເພື່ອຈະມີລູກເປັນໜໍ່ເປັນແນວ.

ພວກເຮົາມີຊຶ່ງສຳລັບຄອບຄົວ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຊື້ອສາຍມາຈາກທີ່ໃດ. ແຕ່ລະຄອບຄົວຝຶກສອນ ກັນແຕ່ລະແບບ ແຕ່ລະວິທີບໍ່ເໝືອນກັນ. ບາງຄອບຄົວທີ່ມີເງິນມີຄຳ ຖານະດີແດ່ກໍສິດສອນໄປຕາມຖານະ, ບາງຄອບຄົວທີ່ທຸກຈົນກໍສິດສອນກັນໄປຕາມຄວາມຍາກຈົນ. ແຕ່ທຸກຄອບຄົວກໍປາຖນາຢາກໃຫ້ຄອບຄົວມີ ຄວາມກ້າວໜ້າ.

ເມື່ອພວກເຮົາຫາກຫວນຄົນໄປຫາສັມຍເດີມຄືສັມຍອາດາມເອວາ ຊຶ່ງເປັນຄອບຄົວທຳອິດຂອງໂລກ. ໃນຄອບຄົວນີ້ມີລູກຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຄົນ. ລູກທັງສອງຄົນນີ້ ບໍ່ຄ່ອຍຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນປານໃດ. ລູກຜູ້ທີ່ນຶ່ງ ຊື່ວ່າກາອິນຜູ້ທີ່ສອງຊື່ວ່າອາເບນ. ຕໍ່ມາສອງອ້າຍນ້ອງນີ້ກໍຂ້າກັນຕາຍ. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະມາເບິ່ງໃຫ້ລະອຽດ ນຳກັນ.

1. ຄອບຄົວທຳອິດ: (ປະຖົມມະການ 4:1-2)

ຜູ້ຊຽນພຣະຄຳພີໄດ້ວາດພາບຂອງຄອບຄົວທຳອິດດ້ວຍການເກັບຫອມ, ການປະຢັດຊັດທ່ຽງ. ພວກເຮົາ ຢາກຈະຊາບເຣື່ອງໃຫ້ເລິກໄປກວ່ານີ້ ກ່ຽວກັບຄວາມສັມພັນຮະຫວ່າງອາດາມແລະເອວາ, ພວກເຂົາເຈົ້າ ພາກັນດຳເນີນຊີວິດກັນຢ່າງໃດ, ໃນຖານະທີ່ເປັນຄອບຄົວທຳອິດ ທີ່ອອກມາຈາກສວນ ເອເດນແລ້ວ. ອາ ດາມແລະເອວາຫາກິນແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະວັນຢ່າງໃດ? ພວກເຂົາເຈົ້າພາກັນສ້າງ ບ້ານເຮືອນກັນແບບໃດ? ພວກເຂົາເຈົ້າເບິ່ງເປັນຢ່າງໃດ? ອ້ວນຫລືຈ່ອຍຜອມຢ່າງໃດ? ພວກເຂົາເຈົ້າພາກັນກິນຫຍັງເປັນອາຫານ? ຜູ້

ຂຽນພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາຢ່າງລະອຽດ, ພຽງ ແຕ່ບອກວ່າ ອາດາມແລະເອວາມີລູກສອງຄົນ ແລະ ສອງອ້າຍນ້ອງນີ້ກໍມີການຂັດແຍ້ງກັນ.

ຈາກການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊີວິດຄອບຄົວ, ຕ້ອງມີການແຕ່ງງານ, ຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນທາງເພດ ຈະ ເຫັນໄດ້ ໃນການເຕືອນສາມີພັລຍາຂອງໂປໂລ "ສາມີຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ຕາມສົມຄວນ ແລະພັລຍາກໍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ ສາມີເຊັ່ນກັນ." (1ໂກຣິນໂທ 7:3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມຄວາມຮູ້ສຶກທາງເພດໃຫ້ແກ່ ອາດາມແລະເອວາ-- ແລະໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພຣະ ພອນແກ່ມະນຸດ ກ່າວແກ່ເຂົາ ວ່າ ຈົ່ງມີລູກດີກທະວີມາກຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນ....." (ປຖກ.1:28)

ຫລັງຈາກນັ້ນຕໍ່ມາ ເອວາກໍມີລູກຄົນທຳອິດຊື່ວ່າກາອິນ ແລະຕໍ່ມາກໍມີອີກຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າອາເບນ. ພຣະ ຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກເຖິງເວລາຢ່າງຄັກແນ່ວ່າກາອິນກັບອາເບນທ່າງກັນຈັກປີ. ຮູ້ແຕ່ພຽງວ່າ ອາເບນ ເປັນຄົນລ້ຽງແກະ ແລະເບິ່ງແຍງຕັດສາວາສິ່ງຊ່ວຍພໍ່ແມ່. ສ່ວນກາອິນເປັນຄົນປູກຝັງ ເກັບຜົນປູກ ຕ່າງໆ ມາສູ່ເຮືອນ. ການດຳເນີນຊີວິດກໍເໝືອນທຸກໆຄອບຄົວທີ່ໄປ ຈົ່ງເບິ່ງຕໍ່ໄປວ່າ ແມ່ນຫຍັງຈະ ເກີດຂຶ້ນໃນ ຄອບຄົວນີ້.

2. ການຂ້າກັນຄັ້ງແຮກ: (ປະຖົມມະການ 4:3-8)

ອີກຄັ້ງນຶ່ງພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດວ່າຂໍ້ຂັດແຍ້ງເກີດຂຶ້ນມາໃນເວລາໃດບໍ່ຮູ້. ຮູ້ແຕ່ວ່າ ກາອິນ ຜູ້ເຮັດກັບການປູກຝັງ ກໍນຳເອົາຜົນປູກມາຖວາຍ. ສ່ວນອາເບນຜູ້ເປັນນ້ອງ ທ່າງານຢູ່ກັບສັດ ເວລານຳຂອງ ຖວາຍ ກໍເອົາສັດມາຖວາຍ. ພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງພໍພຣະທັຍຂອງ ຖວາຍຂອງອາເບນ ແຕ່ບໍ່ພໍພຣະທັຍຂອງກາອິນ.

ປຶ້ມອະທິບາຍພຣະຄຳພີໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມລ້ຳເລິກວ່າ ອາເບນໄດ້ນຳສັດລູກຫົວປີມາເຜົາບູ ຊາແດ່ພຣະເຈົ້າ.(ປຖກ. 4:4) ກົງກັນຂ້າມ ກາອິນເປັນຄົນປູກຝັງຈຶ່ງນຳເອົາຜົນປູກບາງສ່ວນມາຖວາຍ (4:3) ອີກຈຸດນຶ່ງ ອາເບນໄດ້ນຳຂອງຖວາຍທີ່ເປັນຂອງດີທີ່ສຸດມາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ລ້ຳລຶກອີກຢ່າງນຶ່ງ ຄືຢູ່ໃນເຮັບເຮີ 11:4 ທີ່ອະທິບາຍວ່າ "ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ອາເບນໄດ້ນຳເຄື່ອງບູຊາທີ່ປະເສີດກວ່າຂອງກາ ອິນມາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ "

ອີກອັນນຶ່ງ ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງພໍພຣະທັຍຂອງອາເບນແຕ່ບໍ່ພໍພຣະທັຍຂອງກາອິນ? ຫລາຍຄົນ ອະທິບາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງອາເບນ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັບກິນອັນຫອມ ຫວນ. ຕົວຢ່າງໃນການພໍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນ 1 ກະສັດ 18:38 ເອລີຊາໄດ້ເອີ້ນໄຟທີ່ມາຈາກພຣະ ເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ເຜົາເຄື່ອງບູຊາ. ແລະປາກົດຢູ່ໃນ 1 ຂ່າວຄາວ 21:26 ດາວິດກໍຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບດາວິດດ້ວຍການ ສົ່ງໄຟມາຈາກສວັນ.

ກາອິນເຂົ້າໃຈທັນທີໂລດວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງອາເບນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍ ແຕ່ບໍ່ພໍພຣະທັຍນຳຂອງເຂົາ. ຖ້າຈະເວົ້າແລ້ວ ແມ່ນພຣະອົງພໍພຣະທັຍໃນການກະທຳ ແມ່ນດ້ວຍ ຄວາມພໍໃຈ ແລະເລືອກເອົາຂອງດີໄທ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ. ນີ້ຄືການຖວາຍຂອງອາເບນ. ເມື່ອກາອິນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະແກ້ໄຂ, ຈຶ່ງຫາທາງແກ້ໄຂດ້ວຍຕົນເອງ.

ພວກເຮົາທັງຫລາຍກໍມັກເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ. ຈຸດແກ້ໄຂຂອງກາອິນກໍຄືຕ້ອງຂ້າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃຜກໍຕາມ ນ້ອງກໍຊ່າງເອື້ອຍກໍຕາມ. ເມື່ອຂ້ານ້ອງຊາຍຕົນເອງແລ້ວກໍປະຕິເສດ ຈົ່ມວ່າຂ້ອຍບໍ່ຜິດ, ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ.

3. ການລົງໂທດແລະພຣະຄຸນ: (ປະຖົມມະການ 4:9-16)

ໃນການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຂ້ານ້ອງຊາຍໃນຄັ້ງທຳອິດນີ້, ພຣະເຈົ້າມີທັງບົດລົງໂທດແລະພຣະຄຸນ. ການລົງໂທດມາກ່ອນ (4:9-14) ຄືພຣະເຈົ້າຖາມກາອິນວ່າ "ກາອິນນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?" ກາອິນບໍ່ມີບ່ອນຈະຊັດທອດໄປໃສ່ຜູ້ໃດ ຈຶ່ງປະຕິເສດອອກໄປວ່າ "ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ດູແລນ້ອງ" (4:9) ພຣະຊົງຊາບດີວ່າກາອິນຂ້ານ້ອງຊາຍຂອງຕົນເອງ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວໂທດ ຄືຄຳສາບແຊງ. ເມື່ອເຈົ້າທຳນາກຳຢ່າເກີດໝາກຜົນຫລາຍ. ເຈົ້າຈະຕ້ອງພະເນຈອນໄປທົ່ວໂລກ. (4:12) ເຈົ້າຕ້ອງ ໄປໃຫ້ພົ້ນໜ້າຂອງເຮົາ. (4:14)

ເມື່ອກາອິນໄດ້ຟັງແລ້ວກໍມີຄວາມນ້ອຍໃຈ. ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ແລະຖ້າໃຜພົບເຫັນຂ້າພຣະອົງເຂົາກໍຈະຕ້ອງຂ້າ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະຄຸນເຫລືອຫລາຍ. ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ "ບໍ່ໄດ້, ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າກາອິນຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຈັດເທົ່າ. (4:15) ນີ້ກໍເຫັນໄດ້ວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຊົງມີ ຫລາຍເຫລືອລື້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າກາອິນຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຫລາຍປານໃດກໍຕາມ ເພິ່ນກໍຍັງໄດ້ຮັບຜົນທີ່ເພິ່ນໄດ້ກະທຳມາ ເພິ່ນໄດ້ໄປຢູ່ເມືອງໂນດ ທິດຕາເວັນອອກຂອງສວນເອເດນ. (4:16)

ຄົງຈະເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ກາອິນ ໄດ້ແຍກອອກຈາກຄອບຄົວໄປຢູ່ໂດດດ່ຽວ ແລະການດຳເນີນຊີວິດນີ້ອາດຈະເປັນໄປຕອດຊີວິດຂອງເພິ່ນ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ປວັດຄວາມເປັນມາຂອງການຂ້າກັນຄັ້ງທຳອິດນີ້ ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ເປັນຄວາມສຳຄັນໃນທຸກວັນນີ້ນຳຄືຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງຂອງຫລວງຫລາຍຈາກພວກເຮົາ ພຽງແຕ່ພວກເຮົາຖວາຍແກ່ພຣະອົງໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລະດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ.

ເຕືອນພວກເຮົາເຖິງການດຳເນີນຊີວິດໃນຄອບຄົວ, ຈຶ່ງຣະມັດຣະວັງໃນການໂກດຮ້າຍ ແລະຈຶ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງມີກິດເກນ, ຣະບຽບແບບແຜນຢ່າງດີ.

ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ມີການໃຫ້. ນີ້ຄືກິດເກນແຫ່ງຄວາມຮັກ. ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນນຳ ນອກຈາກຄອບຄົວຂອງເຮົາເອງ. (ພຣະບັນຍັດ 6:5; ລະບຽບພວກເລວີ 17:18; ມັດທາຍ 22:37)

-40)

ສຸດທ້າຍ ຍັງເຕືອນພວກເຮົາອີກວ່າ ຖ້າພວກເຮົາກະທຳສິ່ງໃດລົງໄປ ຕົວເຮົາເອງຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດ
ຊອບ. ກາອິນຕ້ອງໄດ້ຮັບຜົນທີ່ເພີ່ນກະທຳຕໍ່ນ້ອງຊາຍຈົນຕລອດຊີວິດຂອງເພີ່ນ.

ຄຳຖາມ:

1. ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຮັບເຄື່ອງບູຊາຂອງອາເບນ ແລະບໍ່ຮັບຂອງກາອິນ?
2. ບົດຮຽນນີ້ ໄດ້ໃຫ້ຄຳສອນແກ່ຄອບຄົວຂອງທ່ານແດ່ບໍ່?
3. ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ ຕໍ່ຄຳໂຕ້ຂອງກາອິນ ທີ່ເພີ່ນໄດ້ຖາມພຣະເຈົ້າຄືນວ່າ "ຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ດູແລນ້ອງບໍ່"
4. ທ່ານເຄີຍຄິດຢູ່ບໍ່ ທີ່ບາງຄັ້ງທ່ານບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສ່ວນດີທີ່ສຸດ ແກ່ພຣະເຈົ້າ?
5. ຂໍພຣະຄຳພິຕອນໃດທີ່ຍາກຫລາຍທີ່ສຸດ ສຳລັບທ່ານທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 3

ພົບພຣະຄຸນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ປະຖົມມະການ 6:5-9; 7:1-6; 8:13-22
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ປະຖົມມະການ 6:5-9:17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະເຈົ້າມີພຣະຄຸນແລະຄວາມເມດຕາຕໍ່ມະນຸດໃນເວລາຕັດສິນລົງໂທດຍ້ອນຄວາມຜິດປາບຂອງພວກເຂົາ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນຫຍັງສິ່ງດີຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກະທຳໃນຊີວິດຂອງໂນອາແລະ ຊອກຫາຫົນທາງເພື່ອຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຍັງເປັນຫ່ວງເປັນ ໃຍ ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດໄດ້ກະທຳຊົ່ວ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນມະນຸດໂດຍຄວາມທ່ຽງທັມແລະເປີດເຜີຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເວລາພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເອົາ, ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ, ແລະນຳພາໃນຊີວິດຂອງໂນອາແລະຄອບຄົວ.

ກົດບັນຍັດເປັນຫລັກພື້ນຖານຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຖິງຫລັກການເຫລົ່ານີ້ໃນປຶ້ມຄາລາເຕັງທີ່ກ່າວວ່າ: “ຜູ້ໃດຫວ່ານສິ່ງໃດລົງກໍເກັບກຸ່ວສິ່ງນັ້ນ” (ຄາລາເຕັງ 6:7). ພວກນັກກາຍບອນຍິ່ງ ພັນລະນາເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງມີສິນທັມດີເຖິງຫລັກພື້ນຖານຂອງຊີວິດ: “ເຂົາຊຸດຫລຸມໄວ້ ແລະຕົກລົງໄປ ໃນຫລຸມທີ່ເຂົາຊຸດໄວ້ນັ້ນ.” (ເພງສັຣເສີນ 7:15).

ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບມະນຸດເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນມາໂດຍປະທານໃຫ້ພວກເຂົາມີສິດພິເສດຫລາຍກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມານັ້ນ ພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສັມພັນດີກັບພຣະອົງ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເໝືອນກັນ. ມະນຸດໄດ້ທຳລາຍຄວາມສັມພັນດີຢ່າງພິເສດນັ້ນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງ .

ມະນຸດຄົນແລກໄດ້ເລືອກເອົາທາງກະບົດດ້ວຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຜົນຂອງການບໍ່ເຊື່ອຟັງນັ້ນເປັນຜົນຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາທຸກວັນນີ້ໄດ້ຮັບເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຖືກແຍກອອກໄປ ແລະໃນທີ່ສຸດມະນຸດທັງໂລກກໍໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ. ນ້ຳຖ້ວມໂລກກໍເປັນຍ້ອນເຫດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ລົງໂທດ.

1. ເຫດຜົນທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ: (ປະຖົມມະການ 6:5-9; 7:1-6)

ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມ? ມີເດັກນ້ອຍຄົນນຶ່ງອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເກີດຂຶ້ນນັ້ນ “ເພາະມີຄົນເບື້ອນຫລາຍ ແລະພວກເຂົາຕ້ອງການລ້າງຊ່ວຍໃຫ້ສະອາດ.” ເດັກຄົນນັ້ນມີຄວາມສລາດຫລາຍ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງນ້ຳຖ້ວມເພາະຄວາມບາບໄດ້ຂຍາຍອອກຈາກສວນເອເດນຈົນໄປເຖິງທຸກຄົນໃນໂລກ. ນັກປາດດ້ານພຣະຄຳພີໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ “ທຸກໆຄົນ” ເປັນຄົນຜິດບາບແລະຊົ່ວຊ້າຕອດເວລາ (ປະຕິມະການ 6:5). ແມ່ນແທ້ຄວາມບາບໄດ້ທຸ້ມໂລກນີ້ ແລະຄົນຊົ່ວຊ້າຕ້ອງການຊຳຮະລ້າງໃຫ້ສະອາດ.

ໂດຍຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງມະນຸດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າເສັງພຣະທັຍທີ່ສຸດ. ພຣະຄຳພີໄດ້ເວົ້າໃນຂໍ້ທີ 6 ແລະກໍເວົ້າອີກໃນຂໍ້ທີ 7: “ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເສັງພຣະທັຍຫລາຍ ແລະມີຄວາມກິນແໜງຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນມາຢູ່ໃນໂລກ.” ໃນຕອນນີ້ໄດ້ບອກເຖິງພຣະເຈົ້າປ່ຽນພຣະທັຍກັບມະນຸດຊາດ ໝາຍເຖິງພຣະອົງເສົ້າພຣະທັຍກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ.

ຕໍາຈະເວົ້າອີກທາງອື່ນກໍແມ່ນ ມະນຸດຊາດເຮົາໄດ້ທຳລາຍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມບາບໄດ້ລັກເອົາສັນຕິສຸກແລະຄວາມສັມພັນດີຕໍ່ກັນແລະກັນ ຊ້າບໍ່ພໍບາບຍັງລັກເອົາຄວາມສັມພັນອັນດີກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ “ພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ” ໃນ ບົດ 6:6. ໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເກີດຂຶ້ນບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ທຳລາຍຄວາມຊົ່ວຂອງມະນຸດ ແຕ່ເພື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ປື້ນທາງຄວາມຊົ່ວນັ້ນ. ນ້ຳຖ້ວມແມ່ນການຕອບສນອງຂອງພຣະເຈົ້າອົງບໍລິສຸດຕໍ່ໂລກແຫ່ງຄວາມຜິດບາບ.

ເຖິງແມ່ນຄວາມຜິດບາບມີມາກຫລາຍເທົ່າໃນກໍຕາມ ຍັງມີໂນອາຄົນນຶ່ງຜູ້ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ (6:8). ໂນອາໄດ້ຕອບສນອງເຖິງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍອາສັຍຄວາມເຊື່ອທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ. ຄວາມເຊື່ອຂອງໂນອານັ້ນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຕາມປຶ້ມເຮັບເຮີໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເພາະໂນອາມີຄວາມເຊື່ອນີ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຕັກເຕືອນໃຫ້ລາວຮູ້ເຖິງເຫດການທີ່ຍັງບໍ່ທັນປາກົດ ໃຫ້ສ້າງນາວາເວລາຍັງບໍ່ທັນມີຝົນຕົກ” (ເຮັບເຮີ 11:7). ໂນອາໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມອງເຫັນແທນທີ່ຈະເອົາສິ່ງເຫັນກັບຕາໃນໂລກນີ້. ອີງຕາມ ເຮັບເຮີ 11:1 ນັ້ນແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ປາກົດຕົວຢ່າງໃຫຍ່ມະຫາສານ.

ໂນອາໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໃນທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງ (ປຖກ 6:22). ຄວາມເຊື່ອຂອງໂນອານັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເວົ້າແຕ່ປາກເທົ່ານັ້ນ ເພິ່ນເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າທັງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນກັບຕາ ແລະເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງຕົນເອງໃຫ້ເຮັດ. ເປັນໜ້າຄິດ ເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງນາວາໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນສັນຍານອັນໃດວ່ານ້ຳຈະຖ້ວມໂລກ. ເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າເຖິງແມ່ນຄົນອື່ນຈະຫົວຂວັນ.

ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໂນອາຈຶ່ງມີໂອກາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ທຽບບົດ 5:32 ກັບບົດ 7:11 ເຫັນວ່າໂນອາມີອາຍຸ 500 ປີເວລາພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຕຽມຕົວສ້າງນາວາ ແລະເວລາເພິ່ນມີອາຍຸ 600 ປີ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງນ້ຳຖ້ວມມາ. ຕອນນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນວາດພາບເບິ່ງຄື ໂນອາໄດ້ໃຊ້ເວລານ້ອຍດຽວສ້າງນາວາ ແລະໃຊ້ເວລາຍາວນານລໍຄອຍໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາ ແຕ່ທ່ານຍັງລໍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ໂນອາເຂົ້າໄປໃນນາວານັ້ນ (7:1). ເຈັດມື້ຕໍ່ມາຍັງບໍ່ເຫັນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ (7:10). ແຕ່ໂນຍາຍັງຄອຍຕໍ່ໄປເພາະເພິ່ນເປັນຄົນມີຄວາມເຊື່ອ. ເພິ່ນເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະກະທຳຕາມວັນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບ.

ດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງມະນຸດຊາດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມ ໂດຍສິ່ງໃຫ້ໂອນາສ້າງນາວາເພື່ອຈະຊ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງແລະຄອບຄົວພົ້ນຈາກພັຍອັນຕະລາຍນັ້ນ. ໂນອາໄດ້ ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຕໍ່ວ່າແຕ່ປະການໃດເລີຍ. ແຕ່ເຖິງເວລາແລ້ວເພິ່ນແລະຄອບ ຄົວກໍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາພ້ອມກັບສັດນາໆຊະນິດ. ເປັນຫຍັງໂອນາຈຶ່ງເອົາສັດບໍ່ສະອາດພຽງສອງຄູ່ຈາກ ສັດທັງປວງ ແລະເອົາເຈັດຄູ່ຈາກສັດສະອາດ? (7:2-4). ບາງທີໂນອາກິນພຽງສັດທີ່ສະອາດເວລາຢູ່ໃນນາ ວານັ້ນກໍໄດ້, ຫລືບາງທີ ໂອນາໃຊ້ສັດສະອາດເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍ ເພິ່ນຈຶ່ງເລືອກເອົາສັດສະອາດຫລາຍ ກວ່າ. ໃນເມື່ອໂນອາແລະຄອບຄົວ ພ້ອມສັດເຂົ້າໄປໃນນາວາເປັນຢ່າງດີແລ້ວ, ພຣະຄັມພິກ່າວວ່າ, “ຝົນໄດ້ ຕົກລົງມາໃນໂລກສີ່ສິບວັນແລະສີ່ສິບຄືນຕໍ່ເນື່ອງກັນ” (7:12). ທຸກສິ່ງຢ່າງຈົບຫາຍໄປໝົດ ເຫລືອຢູ່ພຽງຄົນ ແລະສັດທີ່ຢູ່ໃນນາວານັ້ນ.

2. ຜົນຂອງນ້ຳຖ້ວມ: (ປະຖົມມະການ 8:13-22)

ໃນທີ່ສຸດນ້ຳໄດ້ແຫ້ງລົງເພື່ອໃຫ້ໂນອາແລະຄອບຄົວລົງອອກຈາກນາວານັ້ນ. ເປັນເວລານຶ່ງປີກັບສິບ ວັນທີ່ໂນອາໄດ້ເອົາສັດເຂົ້າໄປໃນນາວາ ບັດນີ້ດິນແຫ້ງພໍທີ່ຈະພາພວກເຂົາອອກມາເພື່ອພົບຄວາມຍິນດີອັນ ໃໝ່ເພາະວັນທີ່ລໍຄອຍນັ້ນໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງຈະໃຫ້ມະນຸດເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ ບັດນີ້ພວກ ເຮົາໄດ້ພົບເຫັນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊ້ອນຢູ່ກັບການລົງໂທດ (8:14-16).

ໃນຕອນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂນອາເໝືອນກັບພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບ ອາດາມ ແລະເອວາ “ໃຫ້ທະວີຄູນ ຂຶ້ນແລະອອກແມ່ແຜ່ລູກໃນໂລກ” (9:1). ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ດ້ວຍໂນອາແລະຄອບຄົວ. (9:1)

ໝາຍເຫດ. ໃຫ້ເບິ່ງທຽບກັບການເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ຂອງໂນອາ ແລະການເລີ່ມຊົງສ້າງໃນ (ປຖກ 1-2). ພວກ ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າເອງເປັນຜູ້ເລີ່ມ (ເບິ່ງ 1:17; 9:6). ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບອັບຣາຮາມ (12:1-3). ພວກເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນສເມີຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ. ໃນເວລາອອກຈາກນາວານັ້ນເປັນໂອກາດພິເສດກັບຄຳສັນຍາອັນໃຫຍ່ໃນຊີວິດຂອງໂນອາ, ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ (8:20-21), ເໝືອນກັບອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດ (12:7).

ປະວັດເຮືອງຂອງນ້ຳຖ້ວມເປັນພາບຂອງມະນຸດຊາດໄດ້ເຮັດຜິດ ແລະເປັນສິ່ງເຕືອນພວກເຮົາເຖິງ ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຜິດພາດ. ປະວັດນ້ຳຖ້ວມນັ້ນແມ່ນການຕັດສິນອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ ຊາດຍ້ອນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງດີໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບມະນຸດເຮົາເພາະຢ່າງນ້ອຍພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຄວາມເຊື່ອຢ່າງພົ້ນຄົງຂອງໂນອາແລະຄອບຄົວ. ເຫັນວ່າທຸກສມັຍພວກເຮົາເຫັນວ່າຄົນເຮົາໄດ້ຕົກຕໍ່າ ແລະມີຄວາມເຊື່ອສູງຂຶ້ນ.

ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ປະວັດນ້ຳຖ້ວມໂລກນີ້ໄດ້ບອກເຖິງພາບ ແລະເປັນສິ່ງເຕືອນໃຈໃຫ້ພວກເຮົາຫວນຄືນເຖິງ ສອງຢ່າງຄື: ການຕັດສິນລົງໂທດ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ທ່ຽງທັມຍ່ອມລົງໂທດມະນຸດຜູ້ ກະທຳອັນຊົ່ວຊ້າ. ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອຄືໂນອາແລະຄອບຄົວໃຫ້ພົ້ນຈາກວິບັດ ນ້ຳຖ້ວມ ກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງຢາກເລີ່ມຕົ້ນສ້າງໃໝ່ ນັ້ນກໍຄືພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງມີ ຢູ່ເຫລືອລົ້ນ. ຮຽກນ້ຳເປັນສັນຍາລັກໃນສມັຍຂອງໂນອາ (9:13). ເໝືອນກັບໄມ້ກາງແຂນເປັນສັນຍາລັກ ຂອງສມັຍຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ (ໂຣມ 5:8)

ຄໍາຖາມ

1. ທ່ານສາມາດຫວນຄິດເຖິງປະສົບການໃນຊີວິດບໍ່ວ່າໃນເມື່ອກົດໝາຍໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າຖ້າເຮັດຜິດຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ?
2. ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາແຕ່ໂນອາຈາກຄົນສມັຍນັ້ນມາສ້າງນາວາ?
3. ຄວາມເຊື່ອຂອງໂອນາໄດ້ໝູນໃຈທ່ານໄດ້ວິທີໃດ?
4. ໃນທຸກວັນນີ້ພວກເຮົາເຮັດຫຍັງຊຶ່ງເປັນສິ່ງທໍາລາຍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ?
5. ທ່ານສາມາດຫວນຄິດເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີພຣະຄູນຕໍ່ທ່ານທັງໆທີ່ທ່ານບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອີງ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 4

ຕິດຕາມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ປະຖົມມະການ 11:31-12:7; 15:1-6; 17:1-8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ປະຖົມມະການ 11:27-25:11

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ໂດຍຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ເຖິງຈະມີຄວາມສົງສັຍກໍຕາມ, ອັບຣາຮາມໄດ້ຕອບຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຜ່ານທາງຊີວິດຂອງເພິ່ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໂດຍວິທີໃດພວກເຮົາຈຶ່ງເຊື່ອ-ແລະຍັງເຊື່ອສືບຕໍ່ໄປ-ເວລາໃດຄວນເຊື່ອເຖິງແມ່ນສິ່ງນັ້ນເຫັນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອສລຸບເຖິງໜ້າທີ່ຂອງຄວາມເຊື່ອໃນຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອທັງໆທີ່ມີຄວາມສົງສັຍຢູ່.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ອັບຣາຮາມເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຍາກ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຕາມສາຍຕາຂອງມະນຸດ, ແຕ່ອັບຣາຮາມເຊື່ອຟັງ ແລະ ມີຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແທນທີ່ຈະສົງສັຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ອັບຣາຮາມເຮັດໃນສິ່ງໃຫຍ່ໆ ແລະ ພຣະອົງສັນຍາວ່າຈະຊ່ວຍໃຫ້ສຳເລັດຖ້າເພິ່ນເຊື່ອຟັງ. ແມ່ນແທ້ ອັບຣາຮາມຕິດຕາມຄຳສັ່ງນັ້ນໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສັນຍານັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າວ່າການທີ່ເພິ່ນເຮັດນັ້ນຈະສຳເລັດລົງໄດ້ຢ່າງໃດ. ແຕ່ຄວາມເຊື່ອເປັນສິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ອັບຣາຮາມເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍກາຍເປັນຄວາມຈິງເໝືອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ແທ້.

ຈາກປະຫວັດຂອງອັບຣາຮາມນີ້ເອງ ໃນປຶ້ມປະຖົມມະການຈຶ່ງມີການປຸງເຖິງຄວາມສຳຄັນ. ໃນບົດ 11 ພວກເຮົາເຫັນການຂຽນວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ ການສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດຊາດ. ໃນຕອນນີ້ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວເຖິງຊີວິດຂອງຄົນນຶ່ງຜູ້ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄົນທັງປວງເພື່ອພຣະອົງຈະອວຍພຣະພອນໂລກນີ້ມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນຶ່ງ.

1. ພຣະເຈົ້າສັນຍາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງອັບຣາມ: (ປະຖົມມະການ 11:31-12:7)

ອັບຮາມຍັງຢູ່ເມືອງຮາຣານເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເອົາເພິ່ນ. ເມືອງນີ້ເປັນຈຸດສຳຄັນຫລາຍຂອງຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ອ້າຍຂອງອັບຮາມຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຮາຣານ ໄດ້ຕາຍໄປໄດ້ຫລາຍປີແລ້ວ. ພໍ່ຂອງເພິ່ນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ເຕຣາ ໄດ້ພາຄອບຄົວຍົກຍ້າຍຈາກເມືອງ ອູຣ໌ ໄປຢູ່ເມືອງຮາຣານ. ພວກເຂົາພາກັນຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄປຢູ່ເມືອງການາອານ ແຕ່ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ຮາຣານ. ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບອັບຮາມ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ຮາຣານເປັນປະເທດຂອງທ່ານ ແລະເປັນເຮືອນພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມືອງນີ້ຈຶ່ງກາຍເປັນເມືອງສຳຄັນຫລາຍໃນຊີວິດຂອງອັບຮາມ ເພາະເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບອກເພິ່ນໃຫ້ “ອອກໄປ.”

ພຣະເຈົ້າສັ່ງວ່າຈຶ່ງອອກໄປ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າໄປໃສ ພຽງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງໄປຍັງດິນແດນທີ່ເຮົາຈະສະແດງຕໍ່ເຈົ້າ.” ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າໃຫ້ອອກຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນບ່ອນຕົນເອງຮູ້ແລະຮັກ ໃຫ້ອອກໄປຈົນພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຢຸດ.

ຢ່າພາກັນຄິດວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ທ່ຽງທັມ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ອັບຮາມປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ມີຄ່າຕໍ່ເພິ່ນຢ່າງບໍ່ມີເຫດຜົນ. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ອັບຮາມວ່າຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຟັງແລະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງເຖິງມັນຈະເປັນການຍາກເທົ່າໃດ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານລາງວັນໃຫ້. ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນປະກອບດ້ວຍພຣະພອນຫລາຍໆຢ່າງ.

ໃນບົດ 12 ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຫລາຍຂຶ້ນແລ້ວເກີດເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າມີຊື່ສຽງ.” ໃນບົດ 11:30 ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ວ່ານາງ ຊາຣາເປັນຍິງໝັ້ນມີລູກບໍ່ໄດ້ ແລະພວກເຂົາທັງສອງສຳນຶກຮູ້ໃນໃຈວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນໝົດຫວັງແລ້ວທີ່ຈະມີເຊື້ອສາຍ ພວກເຂົາໝົດຜູ້ເພິ່ງເວລາແກ່ຊະຣາ. ການທີ່ເປັນພໍ່ຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍ ແລະມີຊື່ສຽງນັ້ນຕ້ອງເປັນຄົນມີລູກເຕົ້າ. ຄວາມຫວັງທີ່ຈະມີລູກນັ້ນກໍເຫັນວ່າໝົດໄປແລ້ວເພາະອາຍຸແກ່ເກີນໄປ. ອັບຮາມອາດຄິດໃນໃຈວ່າແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້ຈຳເຮັດນັ້ນຄົງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ແທ້.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຕໍ່ອັບຮາມວ່າ, “ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ” (ປຖມ 12:2). ໝາຍຄວາມວ່າອັບຮາມຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ ແລະຍັງຈະເປັນພຣະພອນໄປຫາຄົນອື່ນອີກ. ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າ “ເຮົາຈະອວຍພອນຜູ້ອວຍພອນເຈົ້າ ເຮົາຈະສາບແຂ່ງຜູ້ທີ່ສາບແຂ່ງເຈົ້າ” (ປຖມ 12:3). ພຣະເຈົ້າເອງຈະເປັນຜູ້ນຳພາຊີວິດຂອງອັບຮາມ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍໄປຕາມສະພາບການຂອງໂລກ. ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະເປັນຜູ້ສະຖິດນຳພາໃນຊີວິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ ອັບຮາມ.

ອັບຮາມໄດ້ເຮັດທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງຕົນເອງເພາະເມັງຂອງເພິ່ນເປັນຍິງໝັ້ນເພື່ອເພິ່ນຈະກາຍເປັນຊາດໃຫຍ່. ໃນເມື່ອທ່ານແລະຄອບຄົວມາຮອດເມືອງເຊເຄມແຄວ້ນປະເທດການາອານ ພຣະເຈົ້າຮັກສາຄຳສັນຍານັ້ນ ຄືບອກໃຫ້ອັບຮາມຢຸດທີ່ນັ້ນ ແຕ່ເຫັນວ່າມີຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າຍັງບອກວ່າພຣະອົງຈະປະທານດິນຕອນນັ້ນໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນອີກ. ໃນໃຈແລ້ວ ອັບຮາມອາດຖາມວ່າແມ່ນໃຜເປັນເຊື້ອສາຍເພາະໝົດຫວັງແລ້ວວ່າເມັງຂອງເພິ່ນຈະມີລູກໄດ້.

2. ອັບຮາມສົງສັຍ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໝັ້ນຄົງສເມີ: (ປະຖົມມະການ 15:1-6)

ຫລັງຈາກອອກຈາກເມືອງເຊເຄມ ອັບຮາມໄດ້ມີຊີວິດທີ່ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ. ໃນເມື່ອມີການອິດຢາກເກີດຂຶ້ນ ອັບຮາມກໍໄປອາໄສຢູ່ປະເທດອີຢິບ ແລະໃນທີ່ນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຖືກໄລ່ໜີເພາະໄດ້ເວົ້າຕົວະກ່ຽວເຮືອງ

ນາງຊາຣາຍວ່ານາງເປັນນ້ອງສາວເພາະເພິ່ນຍ້ານຖ້າພວກອີຍິບຮູ້ວ່ານາງຊາຣາຍເປັນເມັງ (12:12-20). ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ພາຄອບຄົວອອກຈາກປະເທດອີຍິບແລ້ວ ໂລດຜູ້ເປັນຫລານຊາຍໄດ້ພັດພາກກັນເພາະມີການຜິດຖຽງກັນ (13:1-18). ຕໍ່ມາອັບຣາມກໍໄປຊ່ວຍທ່ານໂລດຈາກມີກະສັດຜູ້ມາຍົດເອົາເມືອງໂຊໂດມ ແລະໂກໂມຣາຈາກບ່ອນຫລານຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ (14:1-24).

ໃນບົດ 15 ພຣະເຈົ້າສະເດັດມາຫາອັບຣາມ ເພາະເພິ່ນມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານທະຫານເກັ່ງທີ່ນຳເອົາຫລານຊາຍກັບຄືນມາໄດ້ ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະຮັກສາເບິ່ງແຍງໃຫ້ຄວາມປອດພັຍ ແລະມອບລາງວັນໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ (15:1). ໃຫ້ທ່ານຄິດຄືນຫລັງໃນບົດ (12:2-3), ຄຳສັນຍາວ່າຈະປະທານລາງວັນຄືບຸດຊາຍໃຫ້ຈົນເຖິງເວລານີ້ອັບຣາມແລະນາງຊາຣາຍກໍຍັງບໍ່ມີລູກເທື່ອ. ດັ່ງນັ້ນ, ອັບຣາມມີຄວາມສົງສັຍ ແລະຢາກເຮັດຕາມໃຈຕົນເພື່ອຈະໄດ້ລູກ ຄືເອົາຍິງຄົນໃໝ່ມາເປັນເມັງ (15:2-3).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບເຖິງຄວາມສົງສັຍຂອງອັບຣາມ ແລະບອກວ່າຜູ້ເປັນເມັງຄືນາງຊາຣາຍຈະມີລູກເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍ. ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ອັບຣາມນັບເບິ່ງເດືອນດາວໃນທ້ອງຟ້າເປັນສິ່ງເຕືອນວ່າເພິ່ນຈະມີເຊື້ອສາຍຫລາຍເທົ່ານັ້ນ (15:4-5). ອັບຣາມພໍໃຈຖ້າມີລູກພຽງຜູ້ດຽວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເກີນຄວາມຄາດຫວັງ.

ເຖິງແມ່ນອັບຣາມສົງສັຍແລະຖາມພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາເຫັນວ່າການເຊື່ອຟັງແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທ່ານກາຍເປັນຄົນຊອບທັມ (15:6). ອັບຣາມບໍ່ກາຍເປັນຄົນຊອບທັມດ້ວຍການປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດ ຫລືເຮັດອັນນຶ່ງອັນໃດ.

3. ຕັ້ງໃຫ້ມີຄຳສັນຍາຂຶ້ນ ແລະມີການປ່ຽນຊື່: (ປະຖົມການ 17:1-8)

ຫລັງຈາກອັບຣາມມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ, ພຣະເຈົ້າຍັງຍືນຕໍ່ອັບຣາມວ່າຈະມີເຊື້ອສາຍຫລາຍ ແລະຈະຍົດເອົາດິນແດນທີ່ພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນເປັນຂອງຕົນເອງ (15:7-12). ຕໍ່ມາອັບຣາມພະຍາຍາມຈະຊ່ອຍພຣະເຈົ້າເພື່ອຢາກມີລູກກັບຄືນໃຊ້ຂອງນາງຊາຣາຍ ຜູ້ມີຊື່ວ່ານາງ ຮາກາຍ. ລູກຊາຍກັບຄືນໃຊ້ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ອິສມາເອນ ເວລາອັບຣາມມີອາຍຸ 86 ປີ (16:1-16).

ສິບສາມປີຜ່ານໄປຫລັງຈາກ ອິສມາເອນໄດ້ເກີດພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ອັບຣາມເປັນຄັ້ງທີສາມ (17:1) ຕອນອາຍຸອັບຣາມເກົ້າສິບເກົ້າປີ. ກ່ອນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ອອກຈາກເມືອງຮາຣານເພື່ອຮັບເອົາສິ່ງສັນຍາໄວ້. ແຕ່ຕອນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມສະພາບໃໝ່ຂຶ້ນຄືພຣະເຈົ້າສັ່ງຕໍ່ອັບຣາມວ່າ “ຈົ່ງຍ່າງໄປ ແລະມີຊີວິດບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕ້ອງຕິ.” ພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຍ່າງໄປທຸກບາດກ່າວຕາມພຣະເຈົ້າບອກກ່າວ. ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຄືກ່ອນອອກຈາກຮາຣານ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງສັນຍາກັບອັບຣາມເປັນຄັ້ງທີສາມເພື່ອເປັນສັນຍາລັກ, ຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງອັບຣາມ ໃຫ້ໄປເປັນ **ອັບຣາຮາມ**.

ໃນບົດ 17:9-16, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາອີກອັນນຶ່ງຄື ພິທີຕັດ. ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງນາງຊາຣາຍເປັນ**ຊາຣາ**. ຫລັງຈາກສັນຍາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ອາບຣາຮາມຍັງສົງສັຍພຣະເຈົ້າແລະຫົວຂວັນວ່າອາຍຸຂອງຕົນແລະເມັງແກ່ປານນີ້ແລ້ວກໍຈະຍັງມີລູກໄດ້ຢ່າງໃດ. ອັບຣາຮາມຍັງໄດ້ທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າຂໍໃຫ້ອິສມາເອນເປັນຄົນເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສຳເຣັດ (17:17-18). ຕອນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຳໜີອັບຣາຮາມເພາະຍັງມີຄວາມສົງສັຍຢູ່, ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະເປັນຜູ້ຮັກສາເບິ່ງແຍງອິສມາເອນເອງ (17:19-22).

ອັບຣາຮາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນໄດ້ທຳຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ທຸກຄົນໃນເຮືອນຮັບພິທີຕັດ. (17:23-27). ເຫດການຕໍ່ມາໃນເມື່ອພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມແລະຊາຮາສຳເລັດຄື ອີຊາກໄດ້ເກີດມາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ອັບຣາຮາມເອົາລູກຊາຍດຽວຜູ້ລຳຄອຍມານານໄປຖວາຍ. ເຫັນວ່າ ອັບຣາຮາມກໍເຮັດຕາມຄຳສັ່ງນັ້ນຢ່າງບໍ່ສົງສັຍ. ເພິ່ນໄດ້ຖອດມິດເພື່ອແທງລູກຊາຍເທິງແທ່ນບູຊາ. ໃນຂະນະນັ້ນມີເທວະດາມາຊ່ອຍອີຊາກໂດຍຮ້ອງຊື່ອັບຣາຮາມ ແລະບອກໃຫ້ເຫັນແກະເຖິກຕົວນຶ່ງຊຶ່ງເຂົ້າມັນໄວ້ ທີ່ພູມໜາມ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາເປັນເຄື່ອງເຜົາຖວາຍບູຊາແທນລູກຊາຍ. (22:1-14)

ຄຳຖາມ

6. ອັບຣາຮາມເປັນຄົນຢ່າງໃດໃນເວລາຕໍ່ມາທີ່ພຣະຄຳພີບັນທຶກໄວ້ (ໃຫ້ທຽບກັບ ມັດທາຍ 1:1; ລູກາ 1:46-55; ໂຣມ 4; ຄາລາເຕັງ 3; ເຮັບເຮີ 11:8-10)
7. ຄຳສັນຍາອັນໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີຕໍ່ຄົນເຮົາໃນທຸກວັນນີ້?
8. ຫລາຍໆເທື່ອພວກເຮົາມີຄວາມສົງສັຍຕໍ່ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າວ່າມັນຈະສຳເລັດໃນຊີວິດບໍ່? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ?
9. ເປັນການດີທີ່ເຮົາມີຄວາມສົງສັຍ ແລະມີຄຳຖາມ? ຄວາມສົງສັຍເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດໄດ້?
10. ມີຫຍັງໃນຊີວິດທີ່ທ່ານສົງສັຍ ຫລືມີຄຳຖາມຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 5

ຊາຣາ: ຫົວເລາະກັບພຣະສັນຍາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະກຳນ 18: 1-15; 21: 1-7

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ປະຖົມມະກຳນ 18: 1-15; 21: 1-7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກເຮົາຈະຫົວເລາະກັບພຣະສັນຍາ ຫລືຈະເຊື່ອເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຫົວເລາະ ດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະສັນຍານັ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຍາກສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອລະນຶກເຖິງຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຫົວເລາະກັບພຣະສັນຍາເໝືອນດັ່ງຊາຣາແລະ ອັບຣາຮາມ ແລະຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະສັນຍານັ້ນ.

ຄຳນຳ

ຊາຣາຫົວເລາະກັບພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເພາະຄິດວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ແຕ່ເມື່ອພຣະສັນຍາ ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ນາງກໍໄດ້ຫົວເລາະອີກດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນສິ່ງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານ.

ບາງຄົນອ່ານຫລືໄດ້ຍິນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວຫົວເລາະໃນໃຈເໝືອນດັ່ງຊາຣາ ເພາະມັນເປັນເລື່ອງ ເຫລືອເຊື່ອ. ພໍພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະສັນຍາສຳເລັດຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ, ບຸກຄົນນັ້ນກໍຈຶ່ງດຽ້ງສິ່ງອັບຮາຮາມເຫລົ່ານັ້ນ; ຄວາມຈິງແລ້ວ ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຍາກສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1. ຕຽມຕ້ອນຮັບແບບຮີບດ່ວນ: (ປະຖົມມະກຳນ 18:1-8)

ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບອັບຮາຮາມແລະຊາຣາໃນເທື່ອນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງກັບເທື່ອອື່ນໆ. ຫລັງຈາກ ທຳງານໄດ້ເຄິ່ງວັນຖ້າມາກາງອາກາດຮ້ອນຈັດແລ້ວ, ອັບຮາຮາມກໍຢຸດແລະນອນພັກເຂົາ; ອີກເທື່ອນຶ່ງພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດກັບເຂົາ. ໃນຄັ້ງນີ້, ພຣະອົງໄດ້ປາກົດຕົວໃນສະພາບຂອງຊາຍສາມຄົນ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ ຜູ້ສິ່ງຂ່າວມາຫາອັບຮາຮາມ ໃນສະພາບຂອງມະນຸດ; ຊາຍສາມຄົນແມ່ນທູດສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າທັງສາມໄດ້ມາຍ້ຽມອັບຮາຮາມແລະຊາຣາ; ພຣະຄຳພິບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດວ່າອັບຮາຮາມຮູ້ໄດ້ ຢ່າງໃດວ່າຊາຍສາມຄົນນັ້ນເປັນທູດສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າໃນການຕ້ອນຮັບແລະສະແດງ ຄວາມໂຄຣຣິບແຂກຂອງເພິ່ນ (18: 1-2). ອາດຈະເປັນປະເພນີຂອງຄົນໃນສັມຍນັ້ນເລື່ອງການຮັບແຂກ.

ອັບຮາຮາມໄດ້ຂໍໃຫ້ແຂກທັງສາມຢຸດພັກ ແລະຂໍຕຽມນ້ຳແລະອາຫານການກິນໃຫ້ພວກເພິ່ນ, ຖ້າເພິ່ນຈະຊົງ

ກະຮຸນາ (18:3-5). ເວລາແຂກທັງສາມເຫັນພ້ອມ, ອັບຣາຮາມກໍຈັດຕຽມສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ແລະຂໍໃຫ້ຊາຮາເອົາແປ້ງສາມຖັງມານວດເຮັດເຂົ້າໜົມປັງ (18: 6). ອັບຣາຮາມສັ່ງຂ້ອຍໃຊ້ໃຫ້ຈັດຕຽມອາຫານຈາກລູກງົວເນື້ອດີ (18: 7); ອັບຣາຮາມຮັບແຂກຂອງທ່ານດ້ວຍເຂົ້າໜົມປັງແລະເນື້ອ ແລະທ່ານໄດ້ຢືນຖ້ຳຮັບໃຊ້ຂະນະທີ່ແຂກທັງສາມກິນອາຫານຢູ່ (18:8). ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດດີທີ່ສຸດໃນການຮັບແຂກມື້ນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານເອງກໍາລັງຖວາຍບູຊາພຣະເຈົ້າ.

2. ຂ່າວສໍາລັບຊາຮາ: (ປະຖົມມະການ 18: 9-15)

ໃນຂະນະທີ່ຮັບປະທານອາຫານ, ແຂກທັງສາມກໍໄດ້ບອກຂ່າວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາລັບອັບຣາຮາມ. ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຖາມວ່າ "ຊາຮາພັລຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບວ່າ ຊາຮາຢູ່ໃນເຕັ້ນ (18:9). ນັບວ່າເປັນເລື່ອງແປກທີ່ແຂກຕ່າງໜ້າຂອງອັບຣາຮາມຮູ້ຊື່ແມ້ງຂອງເຂົາ. ຕອນນັ້ນ, ຊາຮາກໍກໍາລັງລັກຟັງຄໍາສົນທະນາລະຫວ່າງສາມີຂອງເພິ່ນແລະແຂກແປກໜ້າ. ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບອັບຣາຮາມຜ່ານຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະອົງວ່າ ຊາຮາຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍໃນປີໜ້າເວລາດຽວກັນນີ້ (18:10). ອັບຣາຮາມແລະຊາຮາເປັນຄົນແກ່ຊະຮາ (18:11) ແລະຊາຮາກໍແກ່ເກີນກໍານົດການມີລູກແລ້ວ. ພຣະສັນຍາກ່ຽວກັບການມີລູກຊາຍກໍເປັນເລື່ອງເຫລືອເຊື່ອ ແລະເປັນເລື່ອງຊວນຫົວຫລາຍກວ່າ. ຊາຮາໄດ້ຍິນກໍຫົວເລາະຢູ່ໃນໃຈ.

ບໍ່ແມ່ນຊາຮາຜູ້ດຽວທີ່ຫົວເລາະກັບພຣະສັນຍາເລື່ອງລູກຊາຍ, ອັບຣາຮາມເອງກໍໄດ້ຫົວໄປແລ້ວເທື່ອນຶ່ງ (17: 17). ເປັນເລື່ອງໜ້າຫົວທີ່ຄົນຊະຮາຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດມາໂດຍບໍ່ມີລູກຈະສືບທອດ ຈະໄດ້ມີລູກໃນບັນປາຍຂອງຊີວິດ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງອັບຣາຮາມໃຫ້ໃສ່ຊື່ລູກຊາຍວ່າອີຊາກ ຊຶ່ງແປວ່າ "ລາວຫົວເລາະ" (17: 19). ໃນຕອນນີ້ຊື່ລູກຊາຍອາດຈະມີສ່ວນໃນການຫົວເລາະຂອງແມ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ຊາຮາຄິດກັບຕົວເອງວ່າ "ຂ້ອຍກໍອາຍຸປານນີ້ແລ້ວ ແລະນາຍຂອງຂ້ອຍກໍແກ່ເຖົ້າແລ້ວ, ຂ້ອຍຍັງຈະມີເລື່ອງຍິນດີຢ່າງນີ້ອີກບໍ່?" (18: 12). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖາມອັບຣາຮາມວ່າ "ເປັນຫຍັງຊາຮາຫົວເລາະ ແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະມີລູກຊາຍຢູ່ບໍ່ເມື່ອຂ້ອຍເຖົ້າປານນີ້?" (18:13). ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຄວາມຄິດຂອງຊາຮາແລະບັນຫາຂອງນາງກັບພຣະສັນຍານັ້ນ; ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຍາກສໍາລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (18:14). ເມື່ອຊາຮາໄດ້ຍິນຄໍາຖາມ, ນາງກໍມີຄວາມຍ້ານກົວ ຈຶ່ງໄດ້ຕົວະວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຫົວເລາະ (18:15), ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວອີກວ່າ "ເຈົ້າໄດ້ຫົວເລາະແທ້."

3. ພຣະສັນຍາສໍາເຣັດ: (ປະຖົມມະການ 21: 1-7)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງສັນຍາ; ຊາຮາຕັ້ງທ້ອງແລະໄດ້ອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍຕາມເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້; ອັບຣາຮາມໃສ່ຊື່ລູກຊາຍວ່າ ອີຊາກ ແລະການຫົວເລາະແບບບໍ່ເຊື່ອຂອງຊາຮາໄດ້ກາຍເປັນການຫົວເລາະຂອງການຊົມຊືມຍິນດີ.

ສະຕຣີໃນສມັຍນີ້ຊອກຫາຄວາມພໍໃຈໃນຊີວິດໄດ້ຈາກວຽກງານແລະສິ່ງອື່ນໆ; ແຕ່ຊາຮາບໍ່ມີໂອກາດເຊັ່ນນັ້ນ. ໃນສມັຍນັ້ນສະຕຣີຈະໄດ້ຄວາມພໍໃຈຂອງຊີວິດຈາກການລ້ຽງລູກ; ຊີວິດໃນຕອນແລກຂອງຊາຮາຖືວ່າ

ເປັນຊີວິດທີ່ຜິດຫວັງ. ແຕ່ໃນບັນປາຍຂອງຊີວິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໂອກາດໃຫ້ນາໆໄດ້ມີຄວາມ
ຊື່ນຊົມຍິນດີເຣື່ອງການລ້ຽງລູກ; ພຣະອົງໄດ້ນຳຊີວິດທີ່ໝົດຫວັງຂອງຊາຣາໃຫ້ມາເປັນຊີວິດທີ່ສຸກ ສຳຮາມ.
ບໍ່ມີສິ່ງໃດຍາກສຳລັບພຣະເຈົ້າ.

ຊາຣາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫົວເລາະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນເຣື່ອງນີ້ກໍຈະຫົວເລາະນຳຂ້ອຍ"
(21: 6). ອັບຣາຮາມແລະຊາຣາໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາ ແລະໄດ້ຫົວເລາະເພາະບໍ່ເຊື່ອ; ໃນທີ່ສຸດເຂົາເຈົ້າທັງ
ສອງໄດ້ຫົວເລາະອີກເມື່ອຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງ-ລູກຂອງເຂົາເຈົ້າມີຊື່ວ່າ ອີຊາກ
(ລາວຫົວເລາະ).

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງອະທິບາຍກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ ການເອົາໂຕອູດລອດຮູເຂັມນັ້ນງ່າຍກວ່າ
ການນຳຄົນຮັ່ງມີເຂົ້າສູ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ າ, ພວກເຂົາຖາມພຣະອົງວ່າ "ຖ້າຢ່າງນັ້ນໃຜຈະ
ລອດພົ້ນໄດ້?" (ມັດທາຍ 19:23-25). ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕອບວ່າ "ຝ່າຍມະນຸດກໍເຫລືອກຳລັງທີ່ຈະເຮັດ ແຕ່
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າເຮັດໄດ້ທຸກສິ່ງ" (ມັດທາຍ 19: 26). ເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຖາມອັບຣາຮາມແລະຊາຣາວ່າ,
"ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຍາກສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?" ຄຳຕອບກໍຄື "ບໍ່ມີ." ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຍາກສຳລັບພຣະເຈົ້າ; ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວເພີ້ມອີກໃນພຣະສັນຍາໃໝ່. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ.

ເປົ້າໝາຍສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍຄືເຊື່ອພຣະສັນຍາ; ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນການຫົວເລາະເພາະຄວາມ
ສົງສັຍ ກາຍເປັນການຫົວເລາະເພາະເຫັນພຣະສັນຍານັ້ນເກີດຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງຊາຣາແລະອັບຣາຮາມ.

ຄຳຖາມ:

1. ຊາຣາໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງຢ່າງໃດໃນພຣະຄຳມີຫລັງຈາກນັ້ນມາ? (ເບິ່ງ ໂຣມ4:19; 9:9; ເຮັບເຮີ
11:11; 1 ເປໂຕ 3:6)
2. ທ່ານເຄີຍຫົວເລາະກັບພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?
3. ເປັນການຍາກຫລືບໍ່ ທີ່ຈະເຊື່ອວ່າທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ?
4. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານຫົວເລາະດ້ວຍຄວາມຍິນດີວິທີໃດແດ່?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 6

ຢາໂຄບ: ການຫລອກລວງ ແລະພຣະພອນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະກຳນ 25:21-34; 27: 22-36; 32:22-32; 35:9-12.

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ປະຖົມມະກຳນ 25: 19-34; 27: 1-33; 20; 35:1-29

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອາດຈະເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຫລືທີ່ຈະຍອມຮັບໄດ້ ເມື່ອພຣະເຈົ້າ ຊົງເລືອກເອົາບຸກຄົນທີ່ບົກບ່ອງ ເພື່ອເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເລັດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເຮັດຢ່າງໃດທ່ານຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກທ່ານ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະພອນ ແລະເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພັນທະກິດຂອງພຣະອົງໄດ້ສຳເລັດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮັບເອົາພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຢາໂຄບມາສູ່ຊີວິດຂອງຂ້ອຍ.

ຄຳນຳ

ເຖິງຢາໂຄບຈະເປັນຄົນຫລອກລວງ ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງໃຫ້ພຣະພອນກັບລາວ ແລະຊົງໃຊ້ລາວເພື່ອໃຫ້ພັນທະ ສັນຍາກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ.

ພວກເຮົາຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບຈິດໝາຍທີ່ບອກວ່າ "ທ່ານໄດ້ຊະນະລາງວັນນຶ່ງລ້ານໂດລາ!" ແຕ່ພວກເຮົາສ່ວນ ຫລາຍກໍບໍ່ເປີດຈິດໝາຍນັ້ນ ແຕ່ຖິ້ມໃສ່ຖັງຂີ້ເຫຍື້ອ; ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໂອກາດຈະຊະນະລາງວັນມີນ້ອຍເຕັມທີ ແລະຈິດໝາຍປະເພດນີ້ ກໍແມ່ນຍິວະຂາຍຂອງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍຍັງສິ່ງສັຍຢູ່ວ່າຊະນະແທ້ຫລື ຖືກຫລອກໃຫ້ຊື້ເຄື່ອງ.

ເມື່ອພິສູດເບິ່ງຕົວເອງໃຫ້ດີ, ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ; ພຣະສັນຍາເລື່ອງພຣະພອນ ກໍຄົງເປັນພຽງຄວາມຝັນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຄົນຜິດພາດຢ່າງພວກເຮົາກໍສາມາດຮັບພຣະພອນຈາກ ພຣະເຈົ້າ--ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າມີຄຳສູງກວ່າຈິດໝາຍທີ່ສັນຍາວ່າ "ຊະນະລາງວັນນຶ່ງລ້ານແລ້ວ."

1. ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສອງຊົນຊາດ: (ປະຖົມມະກຳນ 25: 21-26)

ອີຊາກເປັນລູກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ອັບຣາຮາມແລະຊາຣາ; ຜ່ານທາງອີຊາກພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ ພຣະສັນຍາສຳລັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ. ຫລັງຈາກແມ່ຊາຣາເສຍຊີວິດບໍ່ດົນ, ອີຊາກກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັບເຣເບກາ ຜູ້ມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຮາຣານ. ເພື່ອໃຫ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ອີຊາກ ແລະເຣ ເບກາຈະຕ້ອງມີລູກ; ແຕ່ເຣເບກາເປັນໜັ້ນແລະບໍ່ສາມາດມີລູກໄດ້. ອີຊາກຈຶ່ງອ້ອນວອນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂໍໃຫ້ເຣເບກາຕັ້ງທ້ອງ (25: 21); ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນ ແລະເຣເບກາກໍມີລູກ.

ການຕັ້ງຕ້ອງຂອງເຮເບກາໄດ້ນໍາຄວາມທຸກລໍາບາກມາໃຫ້ນາງຢ່າງເຕັມທີ; ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າມີເຫດການຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນທ້ອງຂອງເຮເບກາ (25: 22), ນາງຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕອບເຮເບກາວ່ານາງຈະມີລູກຝາແຜດ, ສອງຊົນຊາດກໍາລັງຢູ່ໃນທ້ອງ, ລູກທັງສອງຈະຕໍ່ສູ້ກັນ, ແລະຜູ້ອ້າຍຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ເປັນນ້ອງ (25: 23).

ຕາມປະເພນີໃນສມັຍນັ້ນອ້າຍຈະເປັນຜູ້ມີສິດ, ຮັບມໍຣະດົກ, ແລະໄດ້ພອນ; ສ່ວນນ້ອງຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ຜູ້ເປັນອ້າຍ. ນ້ອງເປັນໃຫຍ່ໃນຄອບຄົວບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ; ແລະເຮເບກາໄດ້ເກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງນາງ. ລູກສອງຄົນກໍໄດ້ເກີດ; ຜູ້ທີ່ນຶ່ງຊື່ເອຊາວແລະເປັນຄົນມີຂົນຫລາຍ; ຜູ້ທີສອງອອກຈາກທ້ອງແມ່ໂດຍຈ່ອງສິ້ນໜ່ອງຂອງອ້າຍ ແລະມີຊື່ວ່າຢາໂຄບ ຊຶ່ງແປວ່າ "ລາວຈ່ອງສິ້ນໜ່ອງ" ຫລື " ລາວຫລອກລວງ." ການຕໍ່ສູ້ຂອງສອງພີ່ນ້ອງເລີ້ມຕົ້ນແຕ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງແມ່, ແຕ່ກໍເປັນເລື່ອງອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງຂຶ້ນ.

2. ເຫດລະຫວ່າງສອງອ້າຍນ້ອງ: (ປະຖົມການ 25: 27-34)

ເມື່ອລູກທັງສອງຂອງອີຊາກແລະເຮເບກາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍມີຄວາມມັກບໍ່ຄືກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ຊົງທໍານວາຍໄວ້. ເອຊາວເປັນນັກລ້າເນື້ອແລະມັກຊີວິດໃນປ່າ; ແຕ່ຢາໂຄບມັກຢູ່ບ້ານ. ອີຊາກຮັກເອຊາວຫລາຍເພາະເພິ່ນມັກກິນເນື້ອສັດປ່າທີ່ລູກຊາຍລ້າໄດ້. ໃນຂະນະດຽວກັນເຮເບກາຮັກຢາໂຄບຊຶ່ງອາດຈະເປັນເພາະຄໍາທໍານວາຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນຈິດໃຈລາວ.

ມື້ນຶ່ງ, ຢາໂຄບໄດ້ເຮັດອາຫານຢູ່ໃນບ້ານແລະເອຊາວກໍໄປລ້າເນື້ອ (25: 29). ພໍເອຊາວກັບມາຈາກປ່າແລະຫົວເຂົ້າໄດ້ເຫັນອາຫານທີ່ນ້ອງຊາຍກໍາລັງຄົວຢູ່ເຂົາກໍຂໍກິນ (25:30); ໃນທັນໃດນັ້ນ, ຢາໂຄບກໍຕອບວ່າ "ຂາຍສິດອ້າຍກິກໃຫ້ຂ້ອຍກ່ອນ" (25: 31). ເອຊາວກໍບອກວ່າຕົວເອງຫົວກໍາລັງຈະຕາຍແລະສິດອ້າຍກິກບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ (25: 32); ຢາໂຄບໄດ້ທໍາກິນໃຫ້ອ້າຍສາບານວ່າສະລະສິດທັນທີ (25:33). ຢາໂຄບແບ່ງເຂົ້າໜົມປັງແລະຕົ້ມຖິ້ວແດງໃຫ້ອ້າຍ ແລະເມື່ອກິນແລ້ວເອຊາວກໍອອກບ້ານໄປ. ເອຊາວໄດ້ສະລະສິດການເປັນອ້າຍກິກຂອງຕົນໃນມື້ນັ້ນ.

3. ຂີ້ລັກພອນ: (ປະຖົມມະການ 27: 22-36)

ເວລາກໍໄດ້ຜ່ານໄປຫລາຍປີ, ອີຊາກກໍແກ່ຊະຣາແລະຕາຂອງເຂົາກໍບອດ. ລາວໄດ້ຂໍເອຊາວໃຫ້ໄປລ້າເນື້ອເພື່ອມາເຮັດອາຫານແຂບູງໃຫ້ກິນແລ້ວຈະໃຫ້ພອນລູກກ່ອນຈະເສັງຊີວິດ. ເຮເບກາໄດ້ຍິນຄໍາສັ່ງຂອງອີຊາກໃຫ້ກັບເອຊາວ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ຢາໂຄບໄປຫລອກອີຊາກເພື່ອຈະໄດ້ພອນ. ນາງໄດ້ເຮັດອາຫານອັນແຂບຈາກເນື້ອແບ້ໂຕງາມໆ ແລະເຂົ້າຈີ່ແລ້ວມອບໃຫ້ຢາໂຄບເອົາໄປໃຫ້ພໍ; ເພື່ອຫລອກອີຊາກໃຫ້ຫລົງເຊື້ອ, ເຮເບກາກໍໄດ້ຕົກແຕ່ງເຄື່ອງນຸ່ງໃຫ້ຢາໂຄບດ້ວຍເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເອຊາວ (27:1-17).

ຢາໂຄບໄດ້ນໍາອາຫານໄປໃຫ້ພໍ; ອີຊາກເກີດມີຄວາມສົງສັຍວ່ານີ້ແມ່ນເອຊາວແທ້ບໍ່ເພາະເນື້ອຕົວແມ່ນເອຊາວແຕ່ສູງເປັນຂອງຢາໂຄບ (27:22-24) ຂະນະທີ່ອີຊາກກໍາລັງກິນອາຫານ, ຢາໂຄບກໍຈູບພໍ; ຜູ້

ເປັນພໍ່ກໍເກີດຄວາມໝັ້ນໃຈທັນທີວ່າແມ່ນລູກກິກເອຊາວແທ້ເພາະໄດ້ກິນຂອງເພິ່ນ (27:25-27). ດັ່ງນັ້ນ, ອີຊາກກໍອວຍພອນທີ່ເປັນຂອງເອຊາວໃຫ້ກັບຢາໂຄບ.

ພອນຂອງອີຊາກປະກອບດ້ວຍຫລາຍຢ່າງ: ຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນທົ່ງນາແລະສວນອະງຸ່ນ (27:28), ອຳນາດເໜືອປະຊາຊາດທັງຫລາຍ (27: 29), ແລະການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຈາກສັດຕູ (27:29). ໂດຍຄຳອວຍພອນຂອງອີຊາກ, ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບອັບຣາຮາມຈະສຳເລັດທີ່ຢາໂຄບ.

ຫລັງຈາກຢາໂຄບໄດ້ອອກໄປຈາກອີຊາກ, ເອຊາວກໍໄດ້ມາເຖິງທີ່ນັ້ນພ້ອມດ້ວຍອາຫານທີ່ພໍໄດ້ສົ່ງ ແລະເຂົາກໍຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພອນຈາກພໍ່ (27: 30-31). ໃນຕອນນັ້ນອີຊາກແລະເອຊາວກໍຮູ້ໄດ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ; ອີຊາກມີຄວາມໂມໂຫຈົນຕົວສັ່ນ (27: 33); ເອຊາວກໍຮ້ອງໃຫ້ຢ່າງຂົ່ມຂຶ້ນແລະກໍໄດ້ຂໍພອນຈາກພໍ່ (27:34). ອີຊາກຕອບວ່າ "ນ້ອງເຈົ້າຫລອກລວງພໍ່, ລາວໄດ້ເອົາພອນທີ່ເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບນັ້ນໄປແລ້ວ" (27:35). ເອຊາວຍ້າເຖິງລັກສະນະຂອງຢາໂຄບວ່າ "ທີ່ລາວມີຊື່ວ່າຢາໂຄບ ກໍຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລື?" (27:36). ອີຊາກບໍ່ມີພອນຫຍັງເຫລືອສຳລັບເອຊາວ ນອກຈາກສັນຍາວ່າມື້ນຶ່ງເຂົາຈະສາມາດປົດແອກອອກຈາກຄໍຂອງຕົນໄດ້ (27: 37-40).

ພວກເຮົາຫລາຍຄົນອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມເລິກຂອງການອວຍພອນ. ຄຳອວຍພອນບໍ່ແມ່ນພຽງຄຳເວົ້າໝູນໃຈ; ໃນຕອນນີ້, ຄຳອວຍພອນໄດ້ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ; ແລະພອນທີ່ໄດ້ກ່າວໄປບໍ່ສາມາດເອົາຄືນໄດ້. ເມື່ອຢາໂຄບລັກພອນຂອງເອຊາວ, ຢາໂຄບໄດ້ລັກເອົາອະນາຄົດຂອງເອຊາວນຳ. ໃນກໍຣະນີຂອງຢາໂຄບ, ທຸກຢ່າງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳທຳນວາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກກັບເຮເບກາວ່າຜູ້ເປັນນ້ອງຈະໄດ້ເປັນນາຍຜູ້ອ້າຍ. ຈາກການຫລອກລວງຂອງຢາໂຄບແລະເຮເບກາ, ຢາໂຄບໄດ້ສືບຕໍ່ເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນວາຍສຳເລັດ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍແມ່ນອະນາຄົດຂອງລາວເອງ.

4. ປ້າທູດສວັນ, ໂບກພິກ, ແລະອິສຣາເອັນ: (ປະຖົມການ 32:22-32)

ຢາໂຄບຈຳເປັນຕ້ອງໜີຈາກບ້ານເພາະຍ້ານເອຊາວຂ້າແກ້ແຄ້ນ; ເຮເບກາໄດ້ສົ່ງຢາໂຄບກັບໄປຫາຄອບຄົວຂອງນາງທີ່ຮາຣານ. ຢາໂຄບໄດ້ຢູ່ກັບລາບານລູງຂອງເຂົາ; ລາວໄດ້ເຮັດວຽກໃຫ້ລາບານເຈັດປີເພື່ອຈະໄດ້ລູກສາວຜູ້ນ້ອຍ. ໃນຕອນນີ້ ນັກຫລອກກຳລັງຖືກຫລອກ; ແທນທີ່ຈະໄດ້ຜູ້ນ້ອງ, ພໍ່ເຖົ້າໄດ້ປ່ຽນເຈົ້າສາວ; ແຕ່ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຜູ້ນ້ອງເພີ່ມຖ້າຢາໂຄບເຮັດວຽກເພີ່ມອີກເຈັດປີ. ສລຸບວ່າ ຢາໂຄບເຮັດວຽກໃຫ້ລາບານສິບສີ່ປີຈຶ່ງໄດ້ເມັຍສອງຄົນ. ຫລັງຈາກຢູ່ກັບລາບານຫລາຍປີຢາໂຄບກໍກັບຄືນບ້ານເດີມຂອງຕົນ; ແຕ່ເຂົາຮູ້ວ່າເຂົາຈະຕ້ອງພົບເອຊາວອີກເທື່ອນຶ່ງ. ຂະນະທີ່ເດີນທາງໃກ້ຈະເຖິງບ້ານເກີດ, ຢາໂຄບກໍວາງແຜນເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ ໂດຍໄດ້ສົ່ງຂ້າໃຊ້ແລະຝູງສັດອອກໜ້າໄປເປັນຂອງຕ້ອນໃຫ້ເອຊາວ ດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າອ້າຍຈະບໍ່ໂກດແຄ້ນອີກຕໍ່ໄປ (27:41-32:21).

ຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງຢູ່ເບື້ອງຫລັງສຸດ ແລະເມື່ອເຖິງເວລາຄຳມືດກໍໄດ້ຢຸດພັກ (32:22-23); ໃນພຣະທັມ

ປະຖົມມະການ 32:24-25, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງມາກຸມບ້າກັບຢາໂຄບຈົນຮອດແຈ້ງ. ເມື່ອເວລາເຊົ້າມາເຖິງ, ຊາຍຄົນນັ້ນຂໍໃຫ້ຢາໂຄບປ່ອຍຕົວເຂົາໄປແຕ່ລາວບໍ່ຍອມ; ຢາໂຄບໄດ້ຂໍພຣະພອນແລະໄດ້ຮັບຈາກຊາຍນັ້ນ ແຕ່ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກປ່ຽນຈາກຢາໂຄບມາເປັນອິສຣາເອັນ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ "ລາວໄດ້ບ້າສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ" (32: 26-28). ສລຸບວ່າ ຢາໂຄບໄດ້ພອນອີກເທື່ອນຶ່ງ.

ຫລັງຈາກຊາຍຄົນນັ້ນຈາກໄປ, ຢາໂຄບໄດ້ສລຸບວ່າລາວໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວຕໍ່ຕົວ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກົດຕົວກັບຄົນຫລອກລວງ, ໃຫ້ພຣະພອນແກ່ເຂົາ, ແລະປ່ຽນຊື່ເຂົາ.

5. ພຣະພອນສໍາລັບຢາໂຄບ ຫລື ອິສຣາເອັນ: (ປະຖົມມະການ 35:9-12)

ຫລັງຈາກການຄົນດີກັບເອຊາວແລ້ວ, ຢາໂຄບແລະຄອບຄົວໄດ້ໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ເບັດເອນ (35:1). ນະທີ່ນັ້ນ, ຢາໂຄບເຄີຍໄດ້ຮັບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າຂະນະທີ່ເຂົາປົບໜີເອຊາວ (28:10-22). ຢາໂຄບໄດ້ຂໍຮະລ້າງຄົວເຮືອນຂອງຕົນຈາກພຣະອື່ນໆ ແລະໄດ້ສ້າງທໍບູຊາສໍາລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນບ້ານໃໝ່ຂອງລາວ (35: 2-7). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກົດຕົວກັບຢາໂຄບອີກເທື່ອນຶ່ງແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະພອນແກ່ລາວ; ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນແປງຢາໂຄບ ແລະລາວບໍ່ແມ່ນຄົນຫລອກລວງອີກແລ້ວ ແຕ່ມີຊື່ໃໝ່ວ່າອິສຣາເອັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຢາໂຄບ ແລະໃຫ້ພຣະພອນກັບລາວເຖິງວ່າລາວຈະເປັນຄົນຜິດພາດມາກ່ອນ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາເຄີຍມີຄວາມຜິດພາດເໝືອນຢາໂຄບ ແລະບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບພຣະພອນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງອວຍພຣະພອນພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ມີສ່ວນໃນພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ. ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ມີສ່ວນໃນການນໍາພຣະພອນໄປເຖິງຄົນອື່ນໆຕໍ່ໄປ.

ຄໍາຖາມ:

1. ຢາໂຄບໄດ້ຖືກຮັບຢ່າງໃດໃນພຣະຄໍາພີຫລັງຈາກນັ້ນມາ? (ເບິ່ງ ມາລາກີ 1:2; ລູກາ 1:33; ໂຣມ 9:10-13; ເຮັບເຮີ 11:9, 20-21).
2. ຢາໂຄບໃຊ້ການຫລອກລວງເພື່ອຈະໄດ້ສິດທິອ້າຍກົກ ແລະພຣະພອນທີ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາ. ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ຖືກຕ້ອງບໍ່?
3. ທ່ານເຄີຍຮູ້ສຶກບໍ່ວ່າຕົນເອງບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ? ທ່ານເອົາຂະນະຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 7

ຄວາມເຊື່ອຂອງໂຢເຊັບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ປະຖົມມະການ 37-39
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ປະຖົມມະການ 37:1--39:41
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາກໍສາມາດຜ່ານຜ່າສິ່ງທີ່ລ້ຽວໄດ້.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເມື່ອການເຮັດຊົ່ວງ່າຍກວ່າ, ເຮົາຈະເຊົາເຮັດຊົ່ວໄດ້ແນວໃດ?
ຈຸບົດຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮຽນຈາກຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ

ຄຳນຳ

ຊີວິດຂອງໂຢເຊັບເປັນຊີວິດທີ່ໂຊກໂຊນຜ່ານຜ່າບັນຫານາໆປະການ ແຕ່ເພິ່ນກໍຜ່ານພື້ນໄດ້ ເຮັດແນວໃດ ເພິ່ນຈຶ່ງພື້ນ? ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະຮຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງໂຢເຊັບ ເມື່ອເຮົາຖືກການຍົວະເຍົ້າຕ່າງໆ ແມ່ນແຕ່ການຖືກຂາຍໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າທີ່ປະເທດເອຢິບ, ການຍົວະຂອງຜູ້ຍິງ ເພິ່ນກໍເອົາຊະນະໄດ້ທຸກປະການ.

1. ຖືກຂາຍເປັນຂ້ອຍຂ້າ: (ປະຖົມມະການ 37:1-36)

ໂຢເຊັບເປັນບ່າວນ້ອຍອາຍຸ 17 ປີ ເປັນລູກທີ່ພໍ່ຮັກແລະແພງຫລາຍກວ່າພວກອ້າຍຂອງລາວທຸກຄົນ ລາວໄດ້ນຸ່ງເສື້ອຍາວລ່າມທີ່ສວຍງາມທີ່ພໍ່ຕັດໃຫ້ ພວກອ້າຍເຫັນນ້ອງຂາຍຂອງຕົນກໍບໍ່ພໍໃຈຈົນເຖິງຂັ້ນອິດສາແລະກຽດຊັງລາວ (ຂໍ້ 3-4). ນອກນັ້ນໂຢເຊັບຍັງເປັນຄົນຊ່າງຝັນແລະຍັງເລົ່າຄວາມຝັນໃຫ້ພວກອ້າຍຟັງ ເມື່ອພວກອ້າຍໄດ້ຟັງຄວາມຝັນນັ້ນແລ້ວກໍເພີ່ມທະວີຄວາມກຽດຊັງອີກຫລາຍເທົ່າ, ສ່ວນພໍ່ກໍພໍໃຈກັບຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊັບ(ຂໍ້ 5-11). ບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາມີດັ່ງນີ້: 1. ການເປັນພໍ່ແມ່ຄວນຮະວັງໃນການຮັກລູກຄວນສເມີກັນ. 2. ອ້າຍຫລືນ້ອງບໍ່ຄວນອິດສາກັນເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໄດ້ດີກວ່າກັນ ເພາະແນວໃດກໍແມ່ນອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ.

ວັນນຶ່ງພໍ່ໄດ້ໃຊ້ໂຢເຊັບໄປເບິ່ງອ້າຍລ້ຽງສັດທີ່ທົ່ງນາ ເພື່ອໄປເບິ່ງວ່າພວກອ້າຍຢູ່ກິນຢ່າງໃດ? ພວກສັດທັງ ຫລາຍຍັງຢູ່ດີບໍ່? ເມື່ອໂຢເຊັບໄປຮອດພວກອ້າຍແລ້ວເຂົາກໍວາງແຜນຂ້າລາວ ແລະກໍຂ້າລາວຕາມແຜນຂອງເຂົາໂດຍໄປຕົວະພໍ່ວ່າສັດຮ້າຍກັດລາວຕາຍ ເມື່ອຜູ້ເປັນພໍ່ໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນກໍເກືອບຫົວໃຈວາຍຕາຍໄປ ຕາມລູກຂາຍສຸດທີ່ຮັກຂອງລາວໄປຈົນເຖິງຂັ້ນກ່າວວ່າ “ກູຈະໄວ້ທຸກໃຫ້ລູກຂາຍກູຈົນກວ່າຈະຕາຍຕາມມັນໄປ” (ຂໍ້ 35) ເພາະລາວບໍ່ຮູ້ວ່າໂຢເຊັບບໍ່ໄດ້ຕາຍ ແຕ່ຖືກຂາຍໄປຍັງຕ່າງປະເທດແລ້ວ (ຂໍ້ 36). ບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາມີດັ່ງນີ້: ຄວາມກຽດຊັງນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

2. ຢູ່ດາອ້າຍຂອງໂຢເຊັບທີ່ເມືອງອາດູລັມ: (ປະຖົມມະການ 38:1-30)

ອ້າຍຂອງໂຢເຊັບຜູ້ນຶ່ງມີຊື່ວ່າຢູດາໄດ້ໜີອອກຈາກບ້ານໄປແຕ່ງງານຢູ່ເມືອງອາດຸລັມແລະມີລູກຊາຍສາມຄົນ ເມື່ອລູກຊາຍກົກທີ່ມີຊື່ວ່າເອຣະໃຫຍ່ແລ້ວຢູດາກໍຈັດໃຫ້ລູກຊາຍກົກແຕ່ງງານກັບນາງຕາມາ ແຕ່ລູກຊາຍກົກເອຣະຜູ້ນີ້ປະພຶດຕົວບໍ່ດີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວພຣະອົງກໍເຮັດໃຫ້ລາວຕາຍ, ເມື່ອລູກຊາຍກົກຕາຍຢູດາຈຶ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍຜູ້ທີສອງຊື່ໂອນານໃຫ້ແຕ່ງງານກັບເອື້ອຍໄພ້ເພື່ອສືບເຊື້ອຕະກູນຕໍ່ໄປ, ໂອນານກໍເຮັດຕາມຄວາມພໍແຕ່ບໍ່ພໍໃຈ ຕໍ່ມາລາວກໍຕາຍ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນຢູດາຜູ້ເປັນພໍ່ຈຶ່ງບໍ່ກ້າໃຫ້ລູກຊາຍຫລ້າແຕ່ງກັບນາງເພື່ອສືບຕະກູນອີກ. ດ້ວຍວ່າລາວຍ້ານວ່າລູກຊາຍທີສາມຈະຕາຍເໝືອນກັນຈຶ່ງບອກນາງຕາມາກັບໄປຢູ່ກັບພໍ່ແມ່ຂອງນາງຄືນຊາມຊາລູກຂອງນາງໃຫຍ່. (ຂໍ້ 1-11).

ຕໍ່ມາບ່ານເທົ່າໃດເມັງຂອງຢູດາກໍຕາຍປະໄຫ້ຢູດາເປັນພໍ່ໝ້າຍ, ຢູມາວັນນຶ່ງຢູດາກໍໄປວຽກທີ່ເມືອງຕີມມາ ໃນທີ່ນັ້ນລູກໃໝ່ຂອງເພິ່ນຜູ້ທີ່ເພິ່ນບອກໃຫ້ກັບຄືນໄປຢູ່ນຳພໍ່ແມ່ນັ້ນໄດ້ປອມຕົວເປັນຄືຍິງຫາເງິນ ເມື່ອຢູດາເຫັນແລ້ວຈຶ່ງຊັກຊວນນາງໄປນອນນຳໂດຍສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງຢ່າງດີ ແຕ່ນາງຕາມາຕ້ອງການເຄື່ອງມັດຈຳລ່ວງໜ້າ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຂໍເອົາເຊືອກຫ້ອຍໄມ້ເທົ່າເປັນເຄື່ອງມັດຈຳ, ແລ້ວນາງກໍຕັ້ງຫ້ອງ. ສ່ວນຢູດາຢາກໄດ້ເຊືອກຫ້ອຍໄມ້ເທົ່າທີ່ເປັນເຄື່ອງມັດຈຳນັ້ນຄືນມາ ຈຶ່ງສົ່ງເພື່ອນຂອງຕົນກັບລູກແບ້ເພື່ອໄປໂຖ່ເອົາເຊືອກນັ້ນ ແຕ່ປາກົດວ່າບໍ່ພົບນາງແລະໄດ້ຂ່າວຈາກຄົນແຖບນັ້ນວ່າບໍ່ເຄີຍມີຍິງຫາເງິນໃນແຖບນີ້. (ຂໍ້ 12-23). ບົດຮຽນຕອນນີ້ສອນເຮົາດັ່ງນີ້; ໃຫ້ຮະວັງຄົນແປກໜ້າແລະຮະວັງຂອງມັດຈຳ.

ສາມເດືອນຕໍ່ມາຢູດາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່ານາງຕາມາຜູ້ເປັນລູກໃໝ່ມີລູກ ຈຶ່ງສັ່ງລົງໂທດໂດຍເຜີນາງທັງເປັນໃນຂະນະທີ່ກຳລັງສືບສວນວ່ານາງມີລູກນຳໃຜນັ້ນ ນາງໄດ້ເປີດເຜີຍວ່ານາງມີລູກກັບຄົນທີ່ມີເຊືອກຫ້ອຍໄມ້ເທົ່າ ເມື່ອຢູດາໄດ້ເບິ່ງເຊືອກຫ້ອຍໄມ້ເທົ່ານັ້ນແລ້ວຈຶ່ງຮູ້ວ່າຕົນເອງເປັນພໍ່ຂອງເດັກນັ້ນ ແລະກໍຮູ້ວ່າຕົນເອງໄດ້ເຮັດຜິດທີ່ບໍ່ໃຫ້ນາງແຕ່ງກັບລູກຊາຍຜູ້ທີສາມຂອງຕົນ. ທັງໝົດນີ້ແມ່ນຄວາມຜິດພາດຂອງຢູດາອ້າຍຂອງໂຢເຊັບທີ່ເຮັດຜິດຕອດມາ.

3. ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈ: (ປະຖົມມະການ 39:1-6)

ພໍ່ຄ້າທີ່ຊື່ໂຢເຊັບໄດ້ນຳລາວໄປຂາຍໃຫ້ນາຍທະຫານພຣະຣາຊວັງຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂປຕີຟາ ທີ່ປະເທດເອຢິບ, ຂໍ້ 2 ບອກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍລາວແລະບັນດານການດີທຸກຢ່າງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງລາວຈົນນາຍທະຫານຜູ້ນີ້ຮັກແພງແລະເຊື່ອໃຈລາວຈົນມອບທຸກຢ່າງໃຫ້ລາວເບິ່ງແຍງໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ. ໂຢເຊັບເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມາອາສັຍໃນເຮືອນຂອງນາຍທະຫານຜູ້ນີ້ ເມື່ອລາວຮັກແພງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍອວຍພອນເຮືອນຫລັງນີ້ ຕອດເຖິງໄຮ່ນາຂອງເຮືອນຫລັງນີ້ດ້ວຍ (ຂໍ້ 5). ບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາມີດັ່ງນີ້; ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນນັ້ນກໍຈະເຮິນ, ຜູ້ໃດຮັກຄົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍອວຍພອນຜູ້ນັ້ນ.

4. ໂຢເຊັບປະເຊີນການລໍລວງ: (ປະຖົມມະການ 39:7-10)

ແຕ່ຊາຕານບໍ່ໄດ້ປ່ອຍຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໆ ມັນໄດ້ລົບກວນໂຢເຊັບຜ່ານທາງເມັງຂອງເຈົ້ານາຍຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ, ມັນໄດ້ຍົວະໃຫ້ໂຢເຊັບເຮັດຜິດອັນໃຫຍ່ຫລວງ. ນາງໄດ້ຊັກຊວນໂຢເຊັບເປັນທາງລັບໃຫ້ໂຢເຊັບໄປນອນກັນລາວ ເພາະໂຢເຊັບເປັນຊາຍໜຸ່ມຮູບງາມ (ຂໍ້ 7) ແຕ່ເພາະໂຢເຊັບມີພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ອວຍພອນລາວຕອດມາລາວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈບໍ່ເຮັດຜິດຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈະບໍ່

ເຮັດຕາມຄໍາຍົວະເຍົ້າຂອງເມັຍເຈົ້ານາຍ ໂດຍຄໍານຶງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍາລັງເບິ່ງຢູ່ (ຂໍ້ 9) ຫາກໂຢເຊບຕັດສິນໃຈໄປນອນກັບນາງຄົງບໍ່ມີໃຜຮູ້ເພາະລາວສາມາດໄປໄດ້ທຸກຫ້ອງໃນເຮືອນຫລັງນີ້ ແຕ່ລາວບໍ່ເຮັດເພາະລາວມີພຣະເຈົ້າໃນໃຈສເມີ. ບົດຮຽນຕອນນີ້ສອນເຮົາວ່າ ຫາກເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ມີພຣະເຈົ້າໃນໃຈຄືໂຢເຊບເຮົາກໍຈະບໍ່ເຮັດການບໍ່ດີໃດໆທັງສິ້ນ, ຈຶ່ງຈໍາໄວ້ວ່າສິ່ງຈະຍົວະໃຫ້ຫລົງຜິດນັ້ນອາດຈະມາທາງລັບ ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງບັງລັບພຣະເຈົ້າໄດ້.

5. ໂຢເຊບຊະນະການລ້ລວງ: (ປະຖົມມະການ 39:8-12)

ການລ້ລວງຄັ້ງນີ້ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບຊີວິດຊາຍໜຸ່ມຢ່າງໂຢເຊບ, ຈາກຊີວິດຂ້າທາດອັນຕໍ່າຕ້ອຍຈົນກາຍມາເປັນຜູ້ດູແລບ້ານເຮືອນຂອງນາຍທະຫານພຣະຣາຊວັງ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເມັງຂອງນາຍຍັງຫລົງໄຫລຄວາມງາມຂອງລາວອີກ ເບິ່ງແລ້ວຊີວິດຂອງລາວກໍາລັງຂຶ້ນໄປເຖິງທີ່ສູງສຸດໃນບັນດາພວກຜູ້ຊາຍອື່ນໆ ແຕ່ໂຢເຊບບໍ່ໄດ້ຫລົງໄຫລໃນຍົດສັກຂອງຕົນ ໂດຍຄໍານຶງສເມີວ່າຕົນເອງເຄີຍເປັນຂ້າທາດທີ່ຖືກຊີ້ຂາຍຄ້າຍຄືຜັກໃນທ້ອງຕະຫລາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເມັງຂອງເຈົ້ານາຍຈະມາຍົວະເຍົ້າແນວໃດກໍຕາມລາວຈະສະແດງຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ເຈົ້ານາຍແລະຊັດຊື່ຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື;

1. ລາວຄໍານຶງສເມີວ່າທ່ານໂປຕີຟາເປັນເຈົ້ານາຍທີ່ມີບຸນຄຸນລາວຈະບໍ່ເຮັດຜິດຕໍ່ນາຍເດັດຂາດ.
2. ລາວຄໍານຶງສເມີວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ອວຍພອນໃຫ້ຊີວິດທີ່ດີແກ່ລາວຕະຫລອດມາ ລາວຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດຜິດຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງເດັດຂາດ.
3. ລາວບໍ່ແມ່ນຄົນໂງ່ທີ່ຈະຍືນຖືກຖຽງກັບບັນຫາ ຈຶ່ງແລ່ນໜີອອກໄປເພື່ອເອົາຕົວລອດ.

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານເຄີຍຊະນະການຫລອກລວງຕ່າງໆໄດ້ແນວໃດ?
2. ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຊັດຊະນະຕໍ່ການຫລອກລວງ ຄືໂຢເຊບໄດ້ຊະນະ?
3. ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງຈາກຊີວິດຂອງໂຢເຊບ? ເພາະການຍົວະຍວນຢ່າງນີ້ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານ.
4. ສອງຢ່າງທີ່ຊ່ອຍໂຢເຊບມີຫຍັງແດ່? ທ່ານຈະໃຊ້ສອງຢ່າງນີ້ແນວໃດ?

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 8

ໂຢເຊັບຜູ້ຂັບຕາມນໍ້າພຣະທັຍ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ປະຖົມມະກາມ 45:1-15; 50-15-24
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ປະຖົມມະກາມ 42--50
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອນຳເຮົາໃຫ້ເຮັດຕາມນໍ້າພຣະທັຍ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາຈະໃຫ້ຊີວິດເຮົາຂັບຕາມນໍ້າພຣະທັຍຢ່າງໃດ?
<u>ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ ແລະເຮັດຕາມເພິ່ນ.

ຄຳນຳ

ຫລາຍເທື່ອເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈແຜນການອັນເລິກແລະຍືດຍາວຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂຢເຊັບຖືກພວກອ້າຍຂາຍໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າທີ່ປະເທດເອຢິບ ຈົນລາວກາຍມາເປັນຜູ້ມີອຳນາດໃນປະເທດເອຢິບ, ລາວໄດ້ຊ່ອຍປະເທດເອຢິບໃນຍາມຍາກ ແລະຊ່ອຍພໍ່ແລະພວກອ້າຍໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກການອິດທິວໂດຍບໍ່ມີໃຜຄິດວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກຂາຍເປັນຂ້າທາດຈະກາຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສາມາດຊ່ອຍຄົນທັງປະເທດໄດ້ ເພາະວ່າເປັນແຜນອັນເລິກແລະຍາວນານຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາເຊື່ອແນ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການກັບຊີວິດເຮົາແນວໃດແນວນັ້ງຄືກັນ

1. ຮູ້ວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ: (ປະຖົມມະກາມ 45:1-4)

ຫລັງຈາກໂຢເຊັບກາຍເປັນເຈົ້ານາຍທີ່ປະເທດເອຢິບເພິ່ນກໍຫາທາງຊ່ອຍພໍ່ແລະອ້າຍຂອງເພິ່ນທີ່ຕ່າງປະເທດ ແລະກໍຊ່ອຍເປັນທາງລັບມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານຈິດໃຈຂອງເພິ່ນໃຫ້ເຮັດການດີເຫລົ່ານີ້, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຄຽດແຄ້ນພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນທີ່ໄດ້ຂາຍເພິ່ນໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າທີ່ຕ່າງປະເທດ ໂຢເຊັບໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນຈາກຊີວິດຂ້ອຍຂ້າຈົນກາຍມາເປັນຜູ້ດູແລເຮືອນຂອງນາຍທະຫານຜູ້ຊື່ເພິ່ນມາຕໍ່ມາເມັງຂອງນາຍກໍລັກກັກເພິ່ນນາງຈຶ່ງຊັກຊວນໃຫ້ໂຢເຊັບໄປນອນນຳດ້ວຍການຍົວະຍວນຕ່າງໆ ແຕ່ເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດເພາະວ່າເພິ່ນມີພຣະເຈົ້າໃນໃຈຂອງເພິ່ນສະເມີ ໃນທີ່ສຸດຍິງນັ້ນຈຶ່ງຫາເຮືອງໃສ່ເພິ່ນຈົນຖືກຂັງຄຸກ. ທີ່ຄຸມຂັງເພິ່ນຍັງພັນຄົງກັບພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ຈື່ມວ່າໃດໆ ເມື່ອພົ້ນຄະດີແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ອອກມາຮັບໃຊ້ຈອມກະສັດແຫ່ງເອຢິບ ແຕ່ດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ມີພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫລັງເພິ່ນຈຶ່ງກາຍເປັນນາຍທັງປະເທດ ເມື່ອໄດ້ເປັນນາຍເພິ່ນໄດ້ຄິດເຖິງພໍ່ແລະພວກອ້າຍທັງໝົດທີ່ກຳລັງປະເຊີນກັບພັຍແຫ້ງແລ້ງ, ໂຢເຊັບເຫັນພວກອ້າຍພາກັນເດີນທາງມາຊື້ສະບຽງອາຫານທີ່ປະເທດເອຢິບຕັ້ງຫລາຍເທື່ອ ໂຢເຊັບຈຶ່ງພວກອ້າຍໄດ້ແຕ່ພວກອ້າຍບໍ່ຈື່ເພິ່ນ ເຖິງປານນັ້ນເພິ່ນກໍບໍ່ຖືໂອກາດແກ້ແຄ້ນພວກອ້າຍແຕ່ຢ່າງໃດ ກັບຊ່ອຍພວກອ້າຍໂດຍທາງລັບເປັນພິເສດ. ມາບັດນີ້ໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດປິດບັງຕົນເອງອີກຕໍ່ໄປຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກອ້າຍວ່າ “ຂ້ອຍ

ແມ່ນໂຢເຊັບນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍມາປະເທດເອຍິບ ບັດນີ້ຢ່າໄດ້ກະວົນກະວາຍໃຈ ຫລືຕິຕົນເອງທີ່ຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າແທ້ໆທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ກ່ອນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອ ຊີວິດພວກເຈົ້າ” (ຂໍ້ 5). ຄຳເວົ້າໂຢເຊັບຕອນນີ້ເປັນບົດຮຽນສຳລັບເຮົາສາມປະການຄື;

1. ໂຢເຊັບຮູ້ທີ່ມາຂອງຕົນເອງ ຫລືບໍ່ລືມຕົວວ່າຕົນເອງເປັນໃຜມາກ່ອນ.
2. ໂຢເຊັບອະພິຍໃຫ້ພວກອ້າຍດ້ວຍຈິງໃຈ.
3. ໂຢເຊັບຍອມຮັບວ່າແມ່ນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ.

2. ພຣະເຈົ້າມີແຜນການສຳລັບຊີວິດ: (ປະຖົມມະການ 45:5-8)

ຫລັງຈາກໂຢເຊັບພັດພາກຈາກພວກອ້າຍແລະພໍ່ກາຍເປັນຂ້ອຍຂ້າແລະກາຍເປັນເຈົ້ານາຍທີ່ຕ່າງປະເທດ ແລ້ວໂຢເຊັບກໍປ່ຽນໄປ, ດ້ວຍວ່າໃນສັມຍເປັນເດັກນັ້ນເຄິ່ງຄຸຍໂມ້ຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າເມື່ອໃຫຍ່ມາຈະເປັນເຈົ້າ ນາຍຂອງພວກອ້າຍທັງໝົດແລະຈະໃຫ້ພວກອ້າຍກົມຂາບຕົນເອງ ດ້ວຍຄຳເວົ້ານີ້ເອງເຮັດໃຫ້ພວກອ້າຍພາກັນກຽດຊັງຈົນພວກເຂົາລັກຂາຍໂຢເຊັບໄປຕ່າງປະເທດ ມາບັດນີ້ການປາກເວົ້າຂອງໂຢເຊັບບໍ່ເປັນຄືເກົ່າ ເພິ່ນກັບໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຂ້ອຍມາກ່ອນພວກເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ ແລະເພື່ອໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາມີຢູ່ສືບຕໍ່ໄປ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າແທ້ສິ່ງຂ້ອຍມາ ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 7-8ກ).

ໃນສັມຍໂຢເຊັບຍັງເປັນເດັກເພິ່ນກໍເວົ້າຕາມພາສາເດັກເຊິ່ງພວກອ້າຍເຫັນວ່າເພິ່ນເປັນຄົນຂີ້ອວດຄົນເວົ້າໃຫຍ່, ໂທດການເວົ້າໃຫຍ່ນັ້ນເອງຈຶ່ງກາຍເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ພວກອ້າຍກຽດຊັງ. ຄວາມຈິງແລ້ວຄົນຂີ້ອວດແລະເວົ້າໃຫຍ່ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນສັມຍໃດ, ສັງຄົມໃດກໍຕາມຄົນນັ້ນບໍ່ຄ່ອຍຈະຖືກກັບໝູ່ເພື່ອນເທົ່າໃດ ແຕ່ສຳລັບໂຢເຊັບແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນເພິ່ນແລ້ວ ເພາະວ່າເມື່ອເພິ່ນຂຶ້ນມາເປັນໃຫຍ່ແທ້ເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຂີ້ອວດແຕ່ຢ່າງໃດ ແຕ່ກັບເວົ້າຢ່າງນອບນ້ອມຖອມຕົວໂດຍກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ເພິ່ນເປັນໃຫຍ່ ບໍ່ແມ່ນເພິ່ນເຮັດເອງ “ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຊຸນນາງຜູ້ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຟາຣາໂອ ຄືຮັບຜິດຊອບຊັບສົມບັດແລະມໍຣະດົກທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະປົກຄອງປະເທດເອຍິບ” (ຂໍ້ 8ຂ). ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນສຳລັບຊີວິດຂອງໂຢເຊັບຢ່າງໃດນັ້ນພຣະອົງກໍມີແຜນການສຳລັບຊີວິດຂອງເຮົາທັງຫລາຍເໝືອນກັນຫາກເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະອົງໃຊ້.

3. ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນຮ່ວມຮັບພຣະພອນ: (ປະຖົມມະການ 45:9-15)

ບັດນີ້ໂຢເຊັບເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການໃຫຍ່ສຳລັບຊີວິດຂອງເພິ່ນໆໄດ້ສິ່ງສະບຽງອາຫານໃຫ້ພໍ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຢິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເພິ່ນຍັງສັ່ງຄວາມໄປນຳພວກອ້າຍໃຫ້ພໍແລະຄອບຄົວທັງໝົດຍ້າຍໄປຢູ່ປະເທດເອຍິບເພື່ອພໍແລະພວກອ້າຍໆຈະບໍ່ໄດ້ພົບກັບພັຍແຫ້ງແລ້ງແລະອິດຢາກໃນຫ້າປີຂ້າງໜ້າ “ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຟ້າວເມືອຫາພໍແລະນຳຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍເມືອບອກເພິ່ນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ປົກ ຄອງປະເທດເອຍິບ ໃຫ້ພໍ່ມາຫາຂ້ອຍໄວທີ່ສຸດ ໃຫ້ພໍ່ເອງມາພ້ອມດ້ວຍລູກຫລານ ຜູງແກະແລະຜູງແບ້ທັງງົວ ຄວາຍແລະທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ມີ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພໍ່ຢູ່ໃນເຂດໂກເຊັນບ່ອນທີ່ໃກ້ກັບຂ້ອຍ ຖ້າພໍ່ຢູ່ໂກເຊັນຂ້ອຍກໍສາມາດເບິ່ງແຍງເພິ່ນໄດ້ ຄວາມອິດຢາກຍັງຈະມີອີກຫ້າປີ ແລະຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ພໍ່ພ້ອມກັບຄົນທັງປວງທີ່ພໍ່

ມີຕ້ອງອິດຢາກ” (ຂໍ້ 9-11). ໂຢເຊັບເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີສໍາລັບຄຣິສຕຽນລາວ ແລະຄົນລາວໄດ້ຮຽນແບບໂຢເຊັບໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ ຄືວ່າຄົນລາວເຮົາໄດ້ນໍາເອົາຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ກໍາລັງຕົກທຸກໄດ້ຍາກໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ຕ່າງປະເທດພໍເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ຫາກຍັງມີໃຜບໍ່ທັນຄິດຮອດພໍ່ແມ່, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຕົນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເຖິງເວລາແລ້ວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນໍາພວກເພິ່ນເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທ່ານມາກ່ອນຄືໂຢເຊັບເພື່ອຈະຊ່ອຍເຫລືອຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະແນະນໍາໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ຈັກພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຄືໂຢເຊັບເຮັດ.

4. ຢູ່ໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ: (ປະຖົມມະການ 50:15-24).

ຢາໂຄບຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງໂຢເຊັບມີຄວາມພາກພູມໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຮູ້ຂ່າວວ່າໂຢເຊັບລູກຊາຍສຸດທີ່ຮັກຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນລູກຊາຍສຸດທີ່ຮັກຜູ້ນີ້ຍັງໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດເອຢິບອີກ ດັ່ງນັ້ນຢາໂຄບແລະຄອບຄົວຈຶ່ງພ້າວພາກັນຍົກຍ້າຍໄປປະເທດເອຢິບເພື່ອໄປຫາໂຢເຊັບ. ພາບພົດທີ່ພໍ່ລູກໄດ້ພົບກັນເປັນໜ້າປະທັບໃຈແທ້ໆ, ພໍ່ລູກໄດ້ໄຫ້ຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ເມື່ອພົບກັນແລ້ວຢາໂຄບໄດ້ໃຊ້ຊີວິດບັນປາຍຂອງເພິ່ນຮ່ວມກັບພວກລູກ, ຕໍ່ມາບໍ່ນານເທົ່າໃດຢາໂຄບຕາຍດ້ວຍໂຣກຊະຣາເພິ່ນໄດ້ສັງລາແລະອວຍພອນລູກຫລານຂອງເພິ່ນທຸກຄົນແລ້ວກໍສິ້ນໃຈຕາຍ.

ຫລັງຈາກຢາໂຄບຕາຍໄປແລ້ວພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບກໍມີຄວາມວິຕົກກັງວົນຄິດຢ້ານໂຢເຊັບຄິດແກ້ແຄ້ນໃນການກະທໍາຂອງເຂົາທີ່ໄດ້ເຮັດກັບໂຢເຊັບໃນອະດີດ ມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ມະຂອງຄົນເຮັດບໍ່ດີເມື່ອເຮັດ ແລ້ວເລີຍຢ້ານຜູ້ອື່ນເຮັດການບໍ່ດີໃສ່ຕີນ, ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການສໍາລັບຊີວິດຂອງ ເພິ່ນແລະເພິ່ນກໍຈະດໍາເນີນຊີວິດໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໄປຈະບໍ່ຄິດປອງຮ້າຍໃດໆຕໍ່ພວກອ້າຍ “ຢ່າ ພາກັນຢ້ານກົວເລີຍ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຍົກຕົວຂ້ອຍເອງຂຶ້ນໄປສູ່ບ່ອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ການທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດອຸບາຍຊົ່ວຕໍ່ຂ້ອຍນັ້ນ ບັດນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຄືນດ້ວຍການດີ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງປະຊາຊົນທັງມວນໄວ້ຊຶ່ງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ທຸກມື້ນີ້ກໍຍ້ອນຄວາມດີອັນນີ້ ບັດນີ້ຢ່າຢ້ານເລີຍຂ້ອຍຈະປົກປ້ອງຮັກສາພວກເຈົ້າພ້ອມທັງລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ” (ຂໍ້ 19-21). ພຣະເຢຊູຊົງສອນວ່າ “ຢ່າຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊົ່ວແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງທ່ານ ຈົ່ງບິນແກ້ມຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ ນັ້ນເໝືອນກັນ” (ມັດທາຍ 5: 39). ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານແລະໄດ້ຟັງເຣື່ອງນີ້ຕັ້ງຫລາຍເທື່ອ ສ່ວນໂຢເຊັບບໍ່ເຄິ່ງໄດ້ອ່ານ ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເພິ່ນກະຍັງໃຫ້ອະພິຍແກ່ພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນ ດ້ວຍວ່າເພິ່ນມີພຣະເຈົ້ານໍາພາເພິ່ນ, ທ່ານເດ່, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານໍາພາບໍ່? ເຮົາທັງຫລາຍເວົ້າເປັນປະຈໍາວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ຫາກເຮົາເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍແກ່ຜູ້ອື່ນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອະພິຍເຮົາມາແລ້ວທຸກປະການ.

ຄໍາຖາມ:

1. ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບເຄີຍເຮັດຫຍັງບໍ່ດີໃຫ້ເພິ່ນມາກ່ອນ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດ?
2. ຊີວິດຂອງໂຢເຊັບເປັນບົດຮຽນແກ່ເຮົາສາມປະການນັ້ນມີຫຍັງແດ່?
3. ໂຢເຊັບບອກພວກອ້າຍວ່າໃຜເປັນຜູ້ສົ່ງເພິ່ນໄປຢູ່ປະເທດເອຢິບ?
4. ຊີວິດຂອງໂຢເຊັບຕອນມາຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ແລະຕອນນີ້ຕ່າງກັນແນວໃດ? ສອນຫຍັງທ່ານແດ່?

5. ໂຢເຊັບໄດ້ຊັກຊວນພໍ່ແລະອ້າຍໄດ້ຮ່ວມຮັບພຣະພອນແນວໃດ? ທ່ານຈະຊັກຊວນພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານບໍ່?
6. ເມື່ອຢາໂຄບຜູ້ເປັນພໍ່ຕາຍໄປແລ້ວ ພວກອ້າຍຄິດແນວໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຄິດ?
7. ໂຢເຊັບຮັບປະກັນໃຫ້ຄວາມປອດພິຍພວກອ້າຍແນວໃດ?

ດຣ. ຫຼມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌